

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक एक

प्रकटीकरणाची बीजे: दृष्टान्तांपासून अंतिम इशान्यापर्यंत भविष्यसूचक पट उलगडणे

Jeff Pippenger

2023-07-29

संयुक्त राज्य अमेरिका बायबलमध्ये विशेषरीत्या ओळखला गेला आहे. बायबलमधील अनेक उतारे जगाच्या अंतकाळी संयुक्त राज्य अमेरिकेची विशिष्ट ओळख करून देतात. प्रकटीकरण ग्रंथाच्या तेराव्या अध्यायात संयुक्त राज्य अमेरिका हा दुसरा, म्हणजे दोन शिंगांचा पशू आहे, जो पृथ्वीमधून वर येतो आणि संपूर्ण जगाला खरेदी किंवा विक्री करण्यास मनाई करतो—जोपर्यंत त्यांच्याकडे पशूची खूण नसते.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा एक पशू पाहिला; त्याला कोकरूप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. तो पहिल्या पशूची सर्व सत्ता त्याच्या समक्ष चालवितो, आणि पृथ्वीला व त्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याची प्राणघातक जखम बरी झाली होती. आणि तो मोठमोठी चिन्हे करितो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर स्वर्गातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो; आणि पशूच्या समक्ष जी चिन्हे करण्याची त्याला सत्ता देण्यात आली होती, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीची जखम झाली होती आणि तरी तो जिवंत राहिला होता, त्या पशूची प्रतिमा त्यांनी करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याची त्याला सत्ता होती, यासाठी की त्या पशूची प्रतिमा बोलेल, आणि जे कोणी त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारण्यात यावे असे करवील. आणि तो सर्वांना—लहान व मोठे, श्रीमंत व गरीब, स्वतंत्र व दास—यांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक खूण घेण्यास लावितो; आणि ज्यांच्याकडे ती खूण, किंवा त्या पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाचा अंक आहे, त्यालाच खरेदी किंवा विक्री करता येईल, असे करतो.

येथे ज्ञान आहे. ज्याला समज आहे त्याने त्या पशूची संख्या मोजावी; कारण ती एका मनुष्याची संख्या आहे; आणि त्याची संख्या सहाशे साठ-सहा आहे. प्रकटीकरण 13:11-18.

या उतान्यामध्ये दोन-शिंगांच्या पृथ्वीवरील पशूशी संबंधित अशी सात मुख्य भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये आहेत. तो आपल्या आधी असलेल्या पशूचे सामर्थ्य उपभोगतो; तो जगातील सर्वांना आपल्या आधी असलेल्या पशूची उपासना करावयास लावतो; तो सर्व लोकांना दिसतील अशी मोठी चिन्हे करतो; तो संपूर्ण जगाला फसवितो आणि जगाला आपल्या आधी असलेल्या पशूची प्रतिमा करावयास आज्ञा देतो; तो पशूच्या प्रतिमेला जीव देतो आणि ती बोलते; तो मृत्यूच्या शिक्षेच्या दंडाखाली संपूर्ण जगाला त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करावयास भाग पाडतो; आणि तो संपूर्ण जगाला कपाळावर किंवा हातावर ती खूण घेण्यास भाग पाडतो, तसेच ज्यांच्याकडे त्या पशूची खूण, नाव किंवा संख्या नाही अशांच्या विरोधात खरेदी-विक्री करण्यास मनाई करतो.

अकराव्या वचनात “पृथ्वीमधून वर येणाऱ्या” पशूने साधलेले फसवणुकीचे कार्य इतके भ्रमित करणारे आणि सामर्थ्यशाली आहे की तो “पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो.” संपूर्ण जग संयुक्त संस्थानांद्वारे फसविले जाईल. म्हणजे, देवाच्या मंडळीचा अपवाद वगळता—संपूर्ण जगाला ख्रिस्तविरोधकाच्या चिन्हाचा स्वीकार करण्यासाठी फसविले जाणार आहे. या जगव्यापी फसवणुकीपूर्वी घडणाऱ्या भविष्यसूचक घटना आधीच सुरू झालेल्या आहेत.

बायबलमधील काही कथा अशा आहेत की त्या बहुतेक लोकांना माहित असतात, जरी ते फक्त वरवरच्या पातळीवरच असले तरी. मोशे आणि फरोह, दानिएल आणि नबुखदनेस्सर, किंवा येशू आणि पिलात यांच्यातील सामना यांविषयी बहुतेकांनी ऐकलेले असते. लोक या बायबलमधील कथा समजुतीच्या विविध पातळ्यांवर जाणतात; परंतु बायबलमधील भविष्यवाणी राजे आणि राज्ये यांची थेट व अत्यंत विशिष्टपणे ओळख करून देते, हे त्यांना आवश्यकच ओळखू येत नाही. मोशे, दानिएल आणि ख्रिस्त यांच्या बाबतीत निश्चितच असेच होते. इजिप्त, बाबेल

आणि रोम यांची सर्वांची बायबलमधील भविष्यवाणीत आधीच स्पष्ट ओळख करून देण्यात आली होती, त्या त्या राज्यांविषयीच्या भाकितांची इतिहासात पूर्तता होण्यापूर्वीच. देव कधीही बदलत नाही.

कारण मी परमेश्वर आहे; मी बदलत नाही; म्हणून हे याकोबाचे पुत्रांनो, तुम्ही नाश पावलेले नाही. मलाखी 3:6.

येशू ख्रिस्त काल, आज आणि अनंतकाळ एकच आहे. इब्री लोकांस 13:8.

देव कधीही बदलत नाही ही गोष्ट आपल्याला प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील दोन शिंगे असलेल्या पृथ्वीवरील पशूविषयीच्या आपल्या विचारात काही साधे तर्क लागू करण्यास अनुमती देते. कारण आपण जाणतो की देवाने इजिप्त, बाबेल आणि रोम या राज्यांची थेट ओळख दर्शविणाऱ्या भविष्यवाण्या प्रकट केल्या होत्या, जेव्हा ती प्रत्येकी देवाच्या मंडळीशी संबंध ठेवत होती व तिचा छळ करीत होती, त्यामुळे आपण प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूविषयी काही तथ्ये स्थापित करू शकतो. पृथ्वीवरील पशू, इजिप्त, बाबेल आणि रोम यांच्याप्रमाणेच, त्या राष्ट्राविषयीची भविष्यवाणी ज्या इतिहासकाळात पूर्ण होते त्यापूर्वीच बायबलमधील भविष्यवाणीत थेट ओळखला जाईल. मी म्हणतो की आपण हे तथ्य एका अत्यंत साध्या पण महत्त्वाच्या बायबलीय नियमाच्या आधारावर स्थापित करू शकतो. तो नियम असा दर्शवितो की सत्य दोन साक्षींवर स्थापित केले जाते.

दोन साक्षीदारांच्या किंवा तीन साक्षीदारांच्या साक्षींवर मृत्युदंडास पात्र असलेल्याला मृत्युदंड देण्यात यावा; परंतु एका साक्षीदाराच्या साक्षींवर त्याला मृत्युदंड देऊ नये. अनुवाद 17:6.

एखाद्या मनुष्याविरुद्ध कोणत्याही अधर्मासाठी, किंवा कोणत्याही पापासाठी, त्याने केलेल्या कोणत्याही पापाबाबत, एकच साक्षी उभा राहणार नाही; दोन साक्षीदारांच्या तोंडून, किंवा तीन साक्षीदारांच्या तोंडून, ती गोष्ट स्थिर करण्यात येईल. अनुवाद 19:15.

मी तुमच्याकडे येत आहे, ही तिसरी वेळ आहे. दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या मुखाने प्रत्येक गोष्ट स्थिर केली जाईल. 2 करिंथकरांस 13:1.

एखाद्या ज्येष्ठाविरुद्ध आरोप स्वीकारू नकोस, तर दोन किंवा तीन साक्षीदारांसमक्षच स्वीकार. १ तीमथ्य ५:१९

बायबलमधील भविष्यवाणीने प्राचीन इजिप्तचा न्हास पूर्वसूचित केला होता, जेव्हा देवाने इजिप्तच्या बंडखोर फिरऔनाशी व्यवहार केला. बायबलमधील भविष्यवाणीने प्राचीन बाबेलच्या उदय व पतनाची पूर्वसूचना दिली होती, तसेच बाबेलच्या बंडखोर राजांशीही व्यवहार केला. बायबलमधील भविष्यवाणीने मूर्तिपूजक रोम साम्राज्याच्या उदय व पतनाची पूर्वसूचना दिली आणि रोमच्या भ्रष्ट प्रतिनिधींना ओळखून त्यांच्याशी व्यवहार केला. देवाच्या कधीही न बदलणाऱ्या स्वभावातील सुसंगतता हे स्पष्ट दर्शविते की बायबलमधील भविष्यवाणीमध्ये उल्लेखिलेले सर्वात महत्त्वाचे राज्य—प्रकटीकरण तेरामधील पृथ्वी-पशू—निश्चितच बायबलमधील भविष्यवाणीने ओळखले जाईल.

जेव्हा प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील पृथ्वी-पशूविषयीची भविष्यवाणी पूर्ण होईल, तेव्हा देवाची कलीसिया पृथ्वी-पशूच्या राजकीय आणि धार्मिक नेतृत्वाशी संघर्षात उभी राहील, जसे मोशे, दानिएल आणि ख्रिस्त यांच्या द्वारे भविष्यसूचक रीतीने चित्रित करण्यात आले आहे. जगाच्या शेवटी संयुक्त संस्थानांची भविष्यसूचक भूमिका ही बायबलमधील भविष्यवाणीचा एक प्रमुख विषय आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीत संयुक्त संस्थानांची भूमिका ओळखून देणारी बायबलातील माहिती आपण उलगडत असताना, आपण बायबलमध्येच आढळणाऱ्या नियमांचा उपयोग करू; कारण देवाच्या वचनाला मानवी व्याख्येची आवश्यकता नाही. प्राचीन इस्राएलला विधीविषयक नियम, आरोग्यविषयक नियम, दहा नैतिक नियम, शेतीसंबंधी नियम, आणि असेच अनेक नियम देण्यात आले होते. देव सुव्यवस्थित आहे.

सर्व गोष्टी शिष्टपणे व सुव्यवस्थित रीतीने केल्या जावोत. १ करिंथकरांस १४:४०.

बायबलमधील नोंदींमध्ये असा कोणताही पुरावा आढळत नाही की, देवाने दिलेले नियम केवळ दुर्लक्ष करून एखादी व्यक्ती आशीर्वादित होईल. भविष्यवाणीच्या अध्ययनाच्या उद्देशाने बायबलमध्ये आणि बायबलद्वारे स्थापित केलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलक्षणाच्या नियमांकडे जर कोणी दुर्लक्ष करीत असेल, तर तो आशीर्वादित होईल अशी अपेक्षा कोण करू शकेल?

या आता, आपण एकमेकांशी विचारविनिमय करू या, परमेश्वर म्हणतो: तुमची पापे जरी किरमिजी वस्त्राप्रमाणे असली, तरी ती हिमासारखी शुभ्र होतील; ती जरी जांभळ्या लाल रंगासारखी असली, तरी ती लोकरीसारखी होतील. यशया १:१८.

आपण बायबलमधील नियमांचा उपयोग करीत असताना, ते नियम खरे आहेत की खोटे, हे स्थापन व प्रमाणित करण्यास आपण बायबललाच अनुमती देऊ. देवाच्या सर्व विविध नियमांप्रमाणेच, त्या नियमांना नेहमीच सैतानी बनावट प्रतिरूप असते. म्हणूनच, एखादे सत्य स्थापन करण्यासाठी एखादा नियम उपयोगात आणला जातो तेव्हा, ओळखलेले सत्य आणि उपयोगात आणलेला नियम — या दोन्हींची परीक्षा झाली पाहिजे.

प्रियांनो, प्रत्येक आत्म्यावर विश्वास ठेवू नका; परंतु आत्मे देवापासून आहेत की नाहीत हे तपासून पाहा; कारण पुष्कळ खोटे संदेशे जगात निघून गेले आहेत. १ योहान ४:१.

या अभ्यासात संयुक्त संस्थानांची भविष्यवाणीतील भूमिका ओळखण्यापलीकडे, आणखी एक उद्देश असा आहे की, येशूने या विशिष्ट पिढीपर्यंत गुप्त ठेवलेला प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील गूढ संदेश ओळखणे.

गुप्त गोष्टी परमेश्वर आमच्या देवाकडे आहेत; परंतु प्रकट झालेल्या गोष्टी आमच्या व आमच्या संततीच्या सर्वकाळाकरिता आहेत, यासाठी की आम्ही या नियमशास्त्रातील सर्व वचने पाळावीत. अनुवाद 29:29.

देवाची प्रकट केलेली भविष्यसूचक रहस्ये, ती ज्यांना प्राप्त होतात त्यांना त्याचा नियम पाळता यावा, या उद्देशाने प्रकट केली जातात. मनुष्य त्याचा नियम केवळ तेव्हाच पाळू शकतो, जेव्हा तो त्यांच्या अंतःकरणावर लिहिला जातो. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात उघड करण्यात येत असलेले रहस्य हे पवित्र आत्मा देवाचा नियम आपल्या अंतरंगावर व अंतःकरणांवर लिहित असल्याच्या प्रक्रियेचा एक भाग आहे. देवाच्या लोकांसाठी उघड केलेले हे रहस्य, जेव्हा आणि जर विश्वासाने स्वीकारले जाते, तेव्हा नवा करार स्थापन करते.

पाहा, दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की मी इस्राएलाच्या घराण्याशी आणि यहूदाच्या घराण्याशी नवा करार करीन: त्या कराराप्रमाणे नव्हे, जो मी त्यांच्या पितरांशी त्या दिवशी केला होता, ज्या दिवशी मी त्यांना हात धरून मिसरदेशातून बाहेर आणले; जो माझा करार त्यांनी मोडला, तरीही मी त्यांचा पती होतो, असे परमेश्वर म्हणतो: परंतु हा तो करार असेल, जो मी त्या दिवसांनंतर इस्राएलाच्या घराण्याशी करीन, असे परमेश्वर म्हणतो, मी माझी व्यवस्था त्यांच्या अंतर्यामध्ये ठेवीन, आणि ती त्यांच्या हृदयावर लिहीन; आणि मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. यिर्मया 31:31-33.

“या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत, देवाची त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांबरोबरची करारसंधी नूतनीकरण केली जाणार आहे.” Review and Herald, February 26, 1914.

प्रकटीकरण 1:1-3 अंतिम इशान्याचा संदेश:

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून त्याने आपल्या सेवकांना लवकरच घडून येणाऱ्या गोष्टी दाखवाव्यात; आणि त्याने ते आपल्या देवदूतामार्फत आपल्या सेवक योहान याला पाठवून सूचित केले. ज्याने देवाच्या वचनाची, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने पाहिलेल्या सर्व गोष्टींची साक्ष दिली. जो वाचतो तो धन्य, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात ते धन्य; कारण काळ जवळ आला आहे. प्रकटीकरण 1:1-3.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या पहिल्या अध्यायातील पहिली तीन वचने हे ओळखून देतात की “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” हा मानवजातीसाठी अंतिम संदेश आहे. तो निश्चितच एक संदेश आहे, कारण “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” त्याच्या सेवकांना जे “लवकरच घडून येणे आवश्यक आहे” ते दाखविण्यासाठी स्वर्गीय पित्याकडून त्याला देण्यात आले.

आपल्याला हे लक्षात घेण्यास सांगितले आहे की “पवित्र आत्म्याने भविष्यवाणी देण्यात” तसेच “चित्रित केलेल्या घटनांमध्येही” बाबी अशा रीतीने घडविल्या आहेत.

“पवित्र आत्म्याने, भविष्यवाणी देण्यात आणि दर्शविलेल्या घटनांमध्ये, गोष्टी अशा प्रकारे घडवून आणल्या आहेत की हे शिकविले जावे की मानवी साधन दृष्टीआड ठेविले जावे, ख्रिस्तामध्ये लपविलेले असावे, आणि स्वर्गातील प्रभु देव व त्याची व्यवस्था यांचा गौरव केला जावा. दानिएलाचे पुस्तक वाचा. तेथे प्रतिनिधित्व केलेल्या राज्यांच्या इतिहासाला, मुद्द्यागणिक, स्मरणात आणा.” Testimonies to Ministers, 112.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या पहिल्या अध्यायातील पहिल्या तीन वचनांत “चित्रित केलेल्या घटना” तसेच “भविष्यवाणी देणे” हे विशेषतः देव मनुष्यांशी कशा रीतीने क्रमाक्रमाने संवाद साधतो, याची प्रक्रिया स्पष्टपणे दर्शविते; तसेच जो संदेश संप्रेषित केला जातो, त्याला “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” असे म्हणतात, हेही ओळखून देते.

त्यानंतर येशू ख्रिस्ताने देवाकडून प्राप्त झालेल्या संदेशाबाबत दोन गोष्टी केल्या. त्याने तो संदेश आपल्या दूतामार्फत पाठविला, आणि त्याच दूतामार्फत तो संदेश चिन्हरूपाने प्रकटही केला. मग त्या दूताने तो संदेश योहान या संदेष्ट्यापर्यंत नेला; त्याने तो लिहून ठेवला आणि तुमच्यासाठी व माझ्यासाठी तो मंडळ्यांकडे पाठविला. पहिले तीन वचने “पवित्र आत्म्याने” अशा प्रकारे “घडविली” गेली होती की, त्यांद्वारे “संदेश” आणि त्या संदेशाच्या प्रेषणात अंतर्भूत असलेली “संप्रेषणाची प्रक्रिया” या दोन्हींचा विशेष भर देण्यात आला.

आपण विचार करीत असलेली ही तीन वचने मानवजातीस दिलेला अंतिम संदेश सादर करतात; परंतु तो केवळ अंतिम संदेश एवढाच नाही—याहूनही अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, ही तीन वचने पृथ्वीवरील जगासाठी अंतिम “इशाऱ्याचा” संदेश दर्शवितात. संदेशाचा “इशारा” हा गुणधर्म तेव्हा स्पष्ट ओळखला जातो, जेव्हा काही व्यक्ती “धन्य” म्हणून ओळखल्या जातात, कारण त्यांनी “त्यामध्ये लिहिलेल्या गोष्टी” वाचल्या, ऐकल्या आणि पाळल्या आहेत. “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” म्हणून दर्शविलेला हा इशारा काही लोकांचा असा एक वर्ग आहे, जे तो वाचणार नाहीत, ऐकणार नाहीत. त्यांना धन्य होणे अशक्य आहे. हे उघड आहे की, जर लिहिलेल्या त्या गोष्टी वाचल्यामुळे, ऐकल्यामुळे आणि पाळल्यामुळे एखादा वर्ग धन्य ठरतो, तर असा एक वर्ग आहे जो धन्य नाही. एखादा मनुष्य येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश वाचेल, ऐकेल आणि पाळेल काय? जर तसे असेल, तर तो धन्य होईल; आणि जर तसे नसेल, तर तो शापित होईल.

“संदेष्टा म्हणतो: ‘जो वाचतो तो धन्य आहे’—काहीजण असे आहेत की जे वाचणार नाहीत; तो आशीर्वाद त्यांच्यासाठी नाही. ‘आणि जे ऐकतात’—असेही काही आहेत की जे भविष्यवाण्यांविषयी काहीही ऐकण्यास नकार देतात; तो आशीर्वाद या वर्गासाठी नाही. ‘आणि त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात’—प्रकटीकरणग्रंथात अंतर्भूत असलेल्या इशाऱ्यांकडे व सूचनांकडे अनेकजण दुर्लक्ष करण्यास नकार देतात; यांपैकी कोणीही वचन दिलेल्या आशीर्वादाचा दावा करू शकत नाही. जे सर्व भविष्यवाणीच्या विषयांची थड्ठा करतात आणि येथे गांभीर्याने दिलेल्या प्रतीकांची खिल्ली उडवतात, जे सर्व आपल्या जीवनात सुधारणा करण्यास आणि मनुष्यपुत्राच्या आगमनासाठी तयारी करण्यास नकार देतात, ते आशीर्वादादरहित राहतील.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 341.

तिसऱ्या वचनातील “वेळ जवळ आली आहे” हा वाक्प्रचार इतिहासात अंतिम इशाऱ्याचा संदेश येतो तो एक विशिष्ट काळ असल्याचे दर्शवितो. “वेळ,”—(एक विशिष्ट वेळ) “जवळ आली आहे.” एक विशिष्ट काळ येऊ घातला आहे, कारण तो जवळ आला आहे; आणि देवाचे लोक (योहानाद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेले) “वेळ” येण्यापूर्वीच तो संदेश समजतात. योहानाने प्रकटीकरणाचे पुस्तक पहिले शतक संपत आले त्या सुमारास लिहिले; तरीही ही वचने असे दर्शवितात की इ.स. १०० नंतर बऱ्याच काळाने इतिहासात असा एक बिंदू येईल, जेव्हा अंतिम इशाऱ्याचा संदेश

घोषित केला जाईल. जेव्हा ती "वेळ" "जवळ आली" असेल, तेव्हा "ज्या गोष्टी लवकरच घडून आल्या पाहिजेत" असे दर्शविणारा संदेश देवाच्या सेवकांना प्रकट केला जाईल.

या लेखमालिकेत, आम्ही उद्धृत करित असलेल्या बायबलमधील उताऱ्यांचे स्पष्टीकरण समर्थित करण्यासाठी बायबल आणि एलेन व्हाइट यांचे लेखन यांचा अधिकार म्हणून उपयोग केला जाईल.

आपण विल्यम मिलर यांनी संकलित केलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या नियमांचाही संदर्भ घेऊ, तसेच Prophetic Keys या संकलनात ओळखण्यात आलेल्या नियमांचाही संदर्भ घेऊ. आपण Habakkuk's Tables या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या भविष्यवाणीविषयक अभ्यासाचाही उपयोग करू.

आम्ही वापरत असलेल्या प्रत्येक नियमाची व्याख्या करण्याचा आमचा उद्देश नाही. संक्षेपाकरिता, ज्यांना त्या नियमाचा अधिक सविस्तर पुरावा वाचावयाचा आहे त्यांच्यासाठी आम्ही केवळ Prophetic Keys compilation चा संदर्भ देऊ. Habakkuk's Tables series मध्ये, आम्ही अशा काही प्रस्तुतींकडे निर्देश करू इच्छितो, ज्यांत आम्ही येथे थोडक्यात स्पर्श करणार असलेला विषय अधिक सखोलतेने हाताळलेला आहे.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या अभ्यासातून आपण पुढे जात असताना, आम्ही सार्वजनिक प्रतिसादाला प्रोत्साहन देतो; परंतु चालू अभ्यासाला योगदान देणाऱ्या अभिप्रायालाच आम्ही प्रतिसाद देऊ. आमच्या चर्चेचा व्याप सध्याच्या सादरीकरणांच्या मालिकेशी, आम्ही अवलंबणाऱ्या भविष्यवाणीविषयक नियमांशी, आणि हबक्कूकच्या तक्त्यांमध्ये आढळणाऱ्या माहितीशी संबंधित असेल.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, की जे काही लवकरच घडून आले पाहिजे ते आपल्या सेवकांना दाखवावे; आणि त्याने आपला दूत पाठवून ते आपल्या सेवक योहान याला चिन्हांद्वारे कळविले. त्याने देवाच्या वचनाची, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने जे काही पाहिले त्या सर्व गोष्टींची साक्ष दिली. जो हा भविष्यवाणीचा शब्द वाचतो, आणि जे हे ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात, तो धन्य आहे; कारण वेळ जवळ आली आहे. प्रकटीकरण १:१-३.

"signified" असा अनुवाद केलेल्या ग्रीक शब्दाचा अर्थ "सूचित करणे" असा आहे. त्याने तो संदेश "त्याच्या" देवदूताद्वारे पाठविला आणि तो "त्याच्या" देवदूताद्वारे सूचित केला. "त्याचा" देवदूत म्हणजे गॅब्रिएल.

"देवदूताचे हे शब्द, 'मी गॅब्रिएल आहे; जो देवाच्या सान्निध्यात उभा राहतो,' यावरून हे दिसून येते की तो स्वर्गीय दरबारांत उच्च सन्मानाचे स्थान धारण करतो. जेव्हा तो दानिएलकडे संदेश घेऊन आला, तेव्हा त्याने म्हटले, 'या गोष्टींत माझ्या बरोबर उभा राहणारा कोणी नाही, फक्त तुमचा अधिपती मायकेल [ख्रिस्त] आहे.' Daniel 10:21. तारणारा प्रकटीकरण ग्रंथात गॅब्रिएलबद्दल असे म्हणतो की, 'त्याने तो आपल्या देवदूतामार्फत आपल्या सेवक योहानाला पाठवून प्रकट केला.' Revelation 1:1." The Desire of Ages, 99.

देवदूत गॅब्रिएल संदेशासह पाठविला जातो, आणि देवदूत गॅब्रिएल हा त्या संदेशाचे प्रतिनिधित्वही करतो. जेव्हा मानवजात इतिहासातील त्या टप्प्यावर येते, जेव्हा अंतिम इशान्याचा संदेश घोषित केला जाण्यासाठी "वेळ जवळ आली आहे," तेव्हा त्या अंतिम संदेशाचे प्रतिनिधित्व एका देवदूताद्वारे केले जाते. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात "संदेश" हे अनेकदा देवदूतांनी दर्शविलेले असतात, आणि निःसंशय प्रकटीकरणात "देवदूत" असा अनुवाद केलेल्या ग्रीक शब्दाचा अर्थ "संदेशवाहक" असा होतो.

इतिहासात प्रकट झालेल्या देवाच्या सत्याच्या प्रत्येक प्रकटीकरणात निश्चितच येशू ख्रिस्ताचेच प्रकटीकरण असते; परंतु प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायातील येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण हे मानवजातीसाठी अंतिम इशारा आहे, आणि ते एका विशिष्ट क्षणी घडते, ज्याला "काळ" असे दर्शविण्यात आले आहे. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात आणखी एक उतारा आहे, जिथे योहान असा उल्लेख करतो की "काळ जवळ आला आहे". तो दुसरा उतारा मी पहिल्या ते तिसऱ्या वचने यांविषयी केलेल्या प्रारंभीच्या दाव्यांची परीक्षा करण्यासाठी दुसरा साक्षीदार पुरवितो.

आणि त्याने मला सांगितले, “ही वचने विश्वासू व खरी आहेत; आणि पवित्र संदेश्यांच्या प्रभू देवाने आपल्या दूतास आपल्या सेवकांना त्या गोष्टी दाखविण्यास पाठविले आहे, ज्या लवकरच घडून आल्या पाहिजेत. पाहा, मी लवकर येतो; या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने पाळणारा धन्य आहे.”

आणि मी योहान ह्या गोष्टी पाहिल्या आणि ऐकल्या. आणि मी ऐकून व पाहून झाल्यावर, मला ह्या गोष्टी दाखविणाऱ्या देवदूताच्या पायांपुढे उपासना करण्यासाठी मी पडलो.

मग तो मला म्हणाला, “हे करू नकोस; कारण मी तुझा सहदास आहे, आणि तुझ्या बंधू भविष्यवक्त्यांपैकी आहे, तसेच या पुस्तकातील वचने पाळणाऱ्यांपैकी आहे. देवाची उपासना कर.”

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण काळ समीप आला आहे. जो अन्यायी आहे, तो अजूनही अन्यायीच राहू दे; आणि जो अपवित्र आहे, तो अजूनही अपवित्रच राहू दे; आणि जो नीतिमान आहे, तो अजूनही नीतिमानच राहू दे; आणि जो पवित्र आहे, तो अजूनही पवित्रच राहू दे.” प्रकटीकरण 22:6-11.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या शेवटी आपल्याला प्रकटीकरणाच्या आरंभी असलेलाच तोच विषय आढळतो. “प्रभू देवाने” “आपल्या दासांस जे काही लवकरच घडून आले पाहिजे ते दाखविण्यासाठी आपला दूत पाठविला,” असे म्हटले असताना, संदेश देण्याची प्रक्रिया आणि संदेश यांचा पुन्हा एकदा उल्लेख केला जातो. आणि दासांना “जे काही लवकरच घडून आले पाहिजे” अशा गोष्टी ओळख करून देणारा संदेश दाखविला जाताच, ख्रिस्त जाहीर करतो की तो लवकर येत आहे. हाच तो संदेश आहे जो ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी येतो, आणि म्हणूनच तो अंतिम इशान्याचा संदेश आहे—अध्याय एक, पद एकमध्ये “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” म्हणून दर्शविलेला तोच संदेश. प्रकटीकरणाच्या पहिल्या तीन पदांत जे आशीर्वादाचे वचन देण्यात आले आहे, ते “धन्य तो जो या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने पाळतो” या विधानाद्वारे पुन्हा सांगितले जाते.

या वचनेमध्ये आपण पहिल्या अध्यायात मांडलेल्या संप्रेषणाच्या प्रक्रियेचा विस्तार पाहतो; कारण आपण असे पाहतो की गॅब्रिएल योहानाला संदेश दिल्यानंतर, योहान त्या संदेशाने इतका भारावून जातो की तो गॅब्रिएलाची उपासना करण्याचा प्रयत्न करतो. तेव्हा गॅब्रिएल योहानाच्या या गैरसमजाचा उपयोग करून हे स्पष्ट करतो की स्वर्गीय देवदूत, पृथ्वीवरील संदेश, आणि संदेशातील वचने पाळणारे सर्वजण हे “सहकारी सेवक” आहेत, ज्यांनी सृष्टीकर्त्या-देवाची उपासना करावी, देवाच्या सृष्टीची नव्हे.

हे वचने आपण पहिल्या अध्यायात विचारात घेत असलेल्या त्याच घटनांचे आणि संदेशाचे वर्णन करीत आहेत. ती त्या विश्वासू आणि सत्य वचनेची पुनरुक्ती करीत आहेत, जी देवाच्या सेवकांना लवकरच काय घडून यावे लागेल हे दाखवितात. हा संदेश पुन्हा एकदा देव आणि त्याच्या सेवकांमधील संप्रेषणाच्या प्रक्रियेच्या संदर्भात मांडलेला आहे. बाविसाव्या अध्यायात आपल्याला आणखी पुरावा आढळतो की हा संदेश अंतिम इशान्याचा संदेश आहे; कारण जो “काळ” “जवळ आला आहे” असे म्हटले आहे, तो मनुष्याच्या परीक्षणकाळाच्या समाप्तीच्या अगदी आधी घडणारा म्हणून दर्शविला आहे; कारण “जो अन्यायी आहे, त्याने अन्यायच करीत राहावे; आणि जो मलिन आहे, त्याने मलिनच राहावे; आणि जो नीतिमान आहे, त्याने नीतिमानच राहावे; आणि जो पवित्र आहे, त्याने पवित्रच राहावे,” ही घोषणा परीक्षणकाळाची समाप्ती दर्शविते, आणि सात शेवटच्या पीडांची सुरुवात दर्शविते; त्या पुढे ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाने समाप्त होतात.

“त्या वेळी मिखाएल, तुझ्या लोकांच्या संततीच्या बाजूने उभा राहणारा तो महान अधिपती, उठून उभा राहील; आणि त्या वेळी असा क्लेशकाळ येईल की, राष्ट्र अस्तित्वात आले तेव्हापासून त्या वेळेपर्यंत तसा कधीच आला नव्हता; आणि त्या वेळी तुझे लोक सोडविले जातील, म्हणजे जे कोणी पुस्तकात लिहिलेले आढळतील ते सर्व.’ दानियेल 12:1.”

“जेव्हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश समाप्त होतो, तेव्हा पृथ्वीवरील दोषी रहिवाश्यांसाठी दया यापुढे विनवणी करीत नाही. देवाच्या लोकांनी आपले कार्य पूर्ण केलेले असते. त्यांनी ‘उत्तर पाऊस,’ ‘प्रभूच्या सन्निधीतून येणारे ताजेतवानेपण’ प्राप्त केलेले असते, आणि त्यांच्या पुढील परीक्षेच्या घटकेसाठी ते सिद्ध झालेले असतात. देवदूत स्वर्गात इकडून तिकडे घाईने जात असतात. पृथ्वीवरून परतणारा एक देवदूत जाहीर करतो की त्याचे कार्य पूर्ण झाले आहे; अंतिम कसोटी जगावर आणली गेली आहे, आणि ज्यांनी दैवी आज्ञांप्रती आपली निष्ठा सिद्ध केली आहे, त्या सर्वांनी ‘जिवंत देवाची मुद्रा’ प्राप्त केली आहे. त्यानंतर येशू वरच्या पवित्रस्थानातील आपली मध्यस्थी थांबवितो. तो आपले हात उचलतो आणि मोठ्या आवाजाने म्हणतो, ‘पूर्ण झाले आहे;’ आणि तो ही गंभीर घोषणा करीत असताना सर्व देवदूतसमूह आपले मुकुट काढून ठेवतो: ‘जो अन्यायी आहे, तो अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अशुद्धच राहो; आणि जो नीतिमान आहे, तो नीतिमानच राहो; आणि जो पवित्र आहे, तो पवित्रच राहो.’ प्रकटीकरण 22:11. प्रत्येक प्रकरण जीवन किंवा मृत्यूसाठी निश्चित झालेले असते.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 613.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या आरंभी आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या शेवटी एकच कथन प्रस्तुत केलेले आहे. हे दोन्ही उतारे एकत्र केल्याने आपण समजू शकतो की “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” हा ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी मानवजातीस दिलेला अंतिम इशान्याचा संदेश आहे. हा संदेश परीक्षाकाळ संपण्याच्या अगोदर येणाऱ्या एका देवदूताद्वारे प्रतीकात्मक रीतीने दर्शविला आहे. “वेळ समीप आहे” तेव्हा—म्हणजे परीक्षाकाळ समाप्त होण्याच्या अगदी आधी—उघड करण्यात आलेला हा संदेश जे वाचतात, ऐकतात आणि पाळतात किंवा पाळत नाहीत, त्यानुसार हा संदेश मानवजातीचे दोन वर्गात विभाजन करतो.

“जसे आपण या जगाच्या इतिहासाच्या समाप्तीजवळ येत आहोत, तसे शेवटच्या दिवसांशी संबंधित भविष्यवाण्या विशेषतः आपल्या अभ्यासाची मागणी करतात. नवीन करारातील शेवटचे पुस्तक अशा सत्यांनी परिपूर्ण आहे, ज्यांचे आपण आकलन करणे आवश्यक आहे. सैतानाने अनेकांच्या मनांना आंधळे केले आहे, त्यामुळे प्रकटीकरणाचा अभ्यास न करण्यासाठी कोणतेही कारण मिळाले तरी ते त्यातच संतुष्ट झाले आहेत.”

“दानिएलाच्या पुस्तकाच्या संदर्भात प्रकटीकरणाचे पुस्तक बारकाईने अभ्यासण्याची मागणी करते. देवभय बाळगणाऱ्या प्रत्येक शिक्षकाने आपल्या तारणाऱ्यांने स्वतः येऊन आपल्या सेवक योहानास जाहीर करून दिलेले सुवार्तेचे सत्य सर्वांत स्पष्टपणे कसे समजून घ्यावे आणि कसे मांडावे, याचा विचार करावा,—‘येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून लवकरच घडून येणाऱ्या गोष्टी त्याने आपल्या सेवकांना दाखवाव्यात.’ त्यातील वरकरणी गूढ प्रतीकांमुळे प्रकटीकरणाचा अभ्यास करताना कोणीही निरुत्साही होऊ नये. ‘जर तुमच्यातील कोणास ज्ञानाची उणीव असेल, तर त्याने देवाकडे मागावे; जो सर्वांना उदारपणे देतो आणि उलाहना देत नाही.’ ‘धन्य तो जो वाचतो, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात, आणि त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात; कारण वेळ समीप आहे.’ प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात अंतर्भूत असलेल्या महान आणि गंभीर सत्यांची घोषणा आपण जगाला करावयाची आहे. देवाच्या चर्चच्या अगदी आराखड्यांत आणि तत्त्वांत ही सत्ये प्रवेशली पाहिजेत. या पुस्तकाचा अधिक निकट आणि अधिक परिश्रमी अभ्यास झाला पाहिजे, आणि त्यात अंतर्भूत असलेल्या सत्यांचे अधिक उत्कटपणे सादरीकरण झाले पाहिजे, अशी सत्ये जी या शेवटच्या दिवसांत जगत असलेल्या सर्वांशी संबंधित आहेत. जे सर्व आपल्या प्रभूला भेटण्याची तयारी करीत आहेत त्यांनी या पुस्तकाला मनःपूर्वक अभ्यास आणि प्रार्थनेचा विषय केले पाहिजे. याचे नाव जसे दर्शविते तसेच ते आहे,—या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत घडून येणाऱ्या अत्यंत महत्त्वाच्या घटनांचे प्रकटीकरण. देवाच्या वचनावर आणि ख्रिस्ताच्या साक्षीवर असलेल्या त्याच्या विश्वासूपूर्ण भरवशामुळे योहानास पात्मोस बेटावर हद्दपार करण्यात आले. परंतु त्याच्या हद्दपारीमुळे तो ख्रिस्तापासून विभक्त झाला नाही. प्रभूने आपल्या विश्वासू सेवकाला त्याच्या हद्दपारीत भेट दिली, आणि जगावर काय येणार होते याविषयी त्याला उपदेश दिला.”

“ही सूचना आपल्या दृष्टीने अत्यंत महत्त्वाची आहे; कारण आपण या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत जगत आहोत. लवकरच आपण त्या घटनांच्या परिपूर्तीत प्रवेश करू, ज्या ख्रिस्ताने योहानाला घडणार असल्याचे दाखविले. प्रभूचे दूत जेव्हा या गंभीर सत्यांचे सादरीकरण करतात, तेव्हा त्यांनी हे जाणले पाहिजे की ते

अनंतकालीन महत्त्वाच्या विषयांचा व्यवहार करीत आहेत; आणि त्यांनी पवित्र आत्म्याच्या बाप्तिस्म्याचा शोध घेतला पाहिजे, जेणेकरून ते स्वतःचे शब्द नव्हे, तर देवाने त्यांना दिलेले शब्द बोलतील.”

“प्रकटीकरणाचे पुस्तक लोकांसाठी उघडले गेले पाहिजे. अनेकांना असे शिकविले गेले आहे की ते एक मुद्रांकित पुस्तक आहे; परंतु ते केवळ त्यांच्यासाठीच मुद्रांकित आहे जे सत्य व प्रकाश नाकारतात. त्यामध्ये अंतर्भूत असलेल्या सत्यांची घोषणा केली गेली पाहिजे, जेणेकरून लोकांना लवकरच घडून येणाऱ्या घटनांसाठी तयारी करण्याची संधी मिळावी. नाश पावत असलेल्या जगाच्या तारणासाठी तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हीच एकमेव आशा म्हणून सादर केला गेला पाहिजे.”

“शेवटच्या दिवसांचे संकट आपल्यावर आले आहे, आणि आपल्या कार्यात आपण लोकांना ते ज्या धोक्यात आहेत त्याविषयी इशारा द्यावा. भविष्यवाण्याने उघड केलेली जी गंभीर दृश्ये लवकरच घडणार आहेत, ती दुर्लक्षित राहू देऊ नयेत. आपण देवाचे दूत आहोत, आणि आपल्याकडे गमावण्यास वेळ नाही. जे लोक आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताचे सहकारी कार्यकर्ते होऊ इच्छितात, ते या पुस्तकात आढळणाऱ्या सत्यांविषयी गाढ रस दाखवतील. लेखणी आणि वाणी यांच्या साहाय्याने ते ख्रिस्त स्वर्गातून प्रकट करण्यासाठी आला त्या अद्भुत गोष्टी स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न करतील.” Signs of the Times, July 4, 1906.

शंभराहून अधिक वर्षांपूर्वी, 1906 साली, आम्हाला कळविण्यात आले होते की लवकरच “ख्रिस्ताने योहानास जे घडणार असल्याचे दाखविले त्या घटनांच्या परिपूर्तीमध्ये आपण प्रवेश करू.” 1906 मध्ये तो संदेश अद्याप मुद्रांकित होता. हे समजणे महत्त्वाचे आहे की येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश त्या घटना घडण्याच्या अगदी आधी देवाच्या लोकांसाठी उघड केला जातो. आम्हाला सांगितले आहे की प्रकटीकरणाचे पुस्तक “त्याच्या नावाप्रमाणेच आहे,—या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत घडणार असलेल्या अत्यंत महत्त्वाच्या घटनांचे प्रकटीकरण.”

ते उघड केले जातात, जेणेकरून देवाची प्रजा इशारा देऊ शकेल, आणि जे हा इशारा ऐकत आहेत त्यांना “लवकरच घडून येणाऱ्या घटनांसाठी तयारी करण्याची संधी मिळावी.” हे लक्षात घेण्यासारखे आहे (कारण योहान त्या इतिहासकाळातील देवाच्या प्रजेचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा हा संदेश घोषित केला जाणार आहे), की योहान ज्या दोन मुद्द्यांमुळे त्याच्यावर छळ होत होता, त्यांची ओळख करून देतो. “देवाच्या वचनावरील त्याच्या विश्वासू भरोशामुळे, आणि ख्रिस्ताच्या साक्षीमुळे,” त्याला “पातमोस बेटावर हद्दपार करण्यात आले.” त्याने बायबल आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याला, जो “येशूची साक्ष” आहे, दोन्ही स्वीकारले होते, म्हणून त्याला हद्दपार करण्यात आले.

आणि मी त्याला नमस्कार करण्यासाठी त्याच्या पायांपाशी पडलो. तेव्हा तो मला म्हणाला, “तसे करू नकोस: मी तुझ्यासारखाच सेवक आहे, आणि येशूची साक्ष धारण करणाऱ्या तुझ्या बंधूपैकी आहे: देवाची उपासना कर: कारण येशूची साक्ष ही भविष्यवाणीचा आत्मा आहे.” प्रकटीकरण 19:10.

योहान हा जगाच्या अंतकाळातील अशा लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश समजून घेतात, आणि जे बायबल तसेच भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे समर्थन केल्यामुळे छळले जातात.

पहिल्या अध्यायातील पहिल्या तीन वचनांमध्ये देव पिता आणि त्याचे सेवक यांच्यामधील संवादप्रक्रियेवर भर देण्यात आला आहे. बाविसावा अध्याय या संवादप्रक्रियेच्या वर्णनात अधिक भर घालतो. हे दोन्ही उतारे प्रकाशितवाक्य या पुस्तकाचा आरंभ आणि शेवट दर्शवितात, आणि एकत्रितपणे ते भविष्यवाणीतील प्रतिकात्मक चित्रणामध्ये योहानाची भूमिका सविस्तरपणे मांडतात. तो केवळ प्रकाशितवाक्याचे शब्द लिहिणारा नव्हता, तर तो जगाच्या शेवटी अंतिम इशान्याचा संदेश संप्रेषित करणाऱ्यांचेही प्रतिनिधित्व करतो.

परमेश्वराने वचन दिले; आणि ते प्रसिद्ध करणाऱ्यांचा समुदाय फार मोठा होता. स्तोत्रसंहिता 68:11

योहानाने संदेशाचे घटक असलेल्या “गोष्टी” “पाहिल्या” आणि “ऐकल्या”, आणि त्याला तो संदेश मंडळ्यांना लिहून पाठविण्याची आज्ञा देण्यात आली.

“मी अल्फा आणि ओमेगा, पहिला आणि शेवटचा आहे,” असे म्हणत, “जे तू पाहतोस, ते पुस्तकात लिही, आणि आशियातील सात मंडळ्यांकडे पाठव; इफिसुसकडे, आणि स्मुर्नाकडे, आणि पर्गमोकडे, आणि थुआतीराकडे, आणि सार्दिसकडे, आणि फिलादेल्फियाकडे, आणि लाओदिकेयाकडे.” प्रकटीकरण 1:19.

त्याने जे “ऐकले” आणि “पाहिले” ते लिहून काढून आशिया मायनरमधील सात मंडळ्यांकडे पाठवण्याची त्याला आज्ञा देण्यात आली; परंतु जेव्हा स्वतंत्र मंडळ्यांचा प्रश्न आला, तेव्हा येशूने संदेश थेट योहानाला निर्देशित केले, कारण सातही मंडळ्यांपैकी प्रत्येकाला दिलेला प्रत्येक संदेश “आणि ... येथील मंडळीच्या देवदूताला लिही” या वाक्याने सुरू होतो. येशूने मंडळ्यांसाठीचे स्वतंत्र संदेश निर्देशित केले.

येशूने योहानाला सांगितले, आणि येशूने योहानाला त्याने जे पाहिले व ऐकले ते लिहिण्यासही सांगितले; आणि एकदा येशूने योहानाला त्याने जे ऐकले होते ते लिहू “नको” असे सांगितले.

आणि तो मोठ्या आवाजाने ओरडला, जसा सिंह गर्जतो; आणि त्याने ओरडल्यानंतर सात मेघगर्जनांनी आपले आवाज प्रकट केले. आणि जेव्हा त्या सात मेघगर्जनांनी आपले आवाज प्रकट केले, तेव्हा मी लिहिणारच होतो; आणि मी स्वर्गातून एक आवाज मला असे म्हणताना ऐकला, “सात मेघगर्जनांनी जे प्रकट केले ते मुद्रांकित करून ठेव, आणि ते लिहू नकोस.” प्रकटीकरण १०:३, ४.

योहानाला सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते मुद्रांकित करून ठेवण्यास सांगितले गेले; आणि असे करताना तो सात मेघगर्जनांचा संदेश मुद्रांकित करून ठेवत होता, जसे दानियेलला अंतकाळापर्यंत आपले पुस्तक मुद्रांकित करून ठेवण्याची आज्ञा देण्यात आली होती.

पण तू, हे दानिएला, हे वचने बंद कर, आणि पुस्तकाला शिक्कामोर्तब कर, शेवटच्या काळापर्यंत: बरेच जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल... आणि तो म्हणाला, जा तुझ्या मार्गाने, दानिएला: कारण ही वचने शेवटच्या काळापर्यंत बंद व शिक्कामोर्तब केलेली आहेत. दानिएल 12:4, 9.

“या सात मेघगर्जनांनी आपले स्वर उच्चारून झाल्यावर, दानियेलाला जसा त्या लहान पुस्तकाविषयी आदेश देण्यात आला होता, तसाच योहानालाही हा आदेश येतो: ‘सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते सीलबंद कर.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

आपण जे ओळखत आहोत ते म्हणजे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या शेवटी आणि आरंभी, दोन्ही ठिकाणी एक संदेश ओळखला जातो. त्या संदेशाचे संप्रेषण करण्याची प्रक्रिया देखील ओळखली जाते. संदेश संप्रेषित करण्यामध्ये योहान जी भूमिका बजावतो, तिचा विशेषतः उल्लेख केला आहे. कधी कधी त्याने जे पाहिले आणि ऐकले ते फक्त लिहून ठेवले. इतर वेळी त्याला शब्दशः सांगितले गेले, आणि एकदा तर त्याला जे त्याने ऐकले होते ते लिहू नकोस असे सांगण्यात आले. येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश पित्याकडून येशूकडे, येशूकडून गॅब्रिएलकडे, आणि नंतर भविष्यवक्ता योहानकडे दिला जातो; ज्याच्यावर तो संदेश लिहून कळिसियांना पाठविण्याची जबाबदारी सोपविण्यात आली होती.

तू जे काही पाहिले आहेस, आणि ज्या गोष्टी आहेत, आणि यानंतर ज्या गोष्टी घडणार आहेत, त्या लिहून ठेव. प्रकटीकरण १:१९.

योहानास लिहिण्याची दिलेली आज्ञा यामध्ये अंतर्भूत असलेला भविष्यसूचक सिद्धांत ओळखता न येता तो श्लोक वाचला जाणे कदाचित शक्य आहे. पाहिलेल्या व ऐकलेल्या “गोष्टी” लिहून ठेवणे म्हणजे त्या काळातील वर्तमान इतिहासाची नोंद करणे होय, कारण योहानाच्या काळी त्या “गोष्टी” अस्तित्वात होत्या. वर्तमान इतिहासाची नोंद करणे, आणि तसे करत असताना एकाच वेळी भविष्यात घडणाऱ्या गोष्टीही लिहून ठेवणे, हा प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील मुख्य भविष्यसूचक नियम आहे. हाच सिद्धांत आणि त्याचे महत्त्व अधोरेखित व स्पष्ट करण्यासाठी योहानाचा उपयोग केला आहे; कारण त्याला मूलतः असे सांगितले गेले की, “ज्या गोष्टी आहेत त्या, आणि” त्या लिहिताना तू “यानंतर घडणाऱ्या गोष्टी” लिहित असशील, कारण इतिहासाची पुनरावृत्ती होते. ही भविष्यसूचक पद्धत

येशूची स्वाक्षरी आहे, कारण स्वाक्षरी म्हणजे नाव; आणि प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायात त्याचे नाव अल्फा आणि ओमेगा असे आहे. तो अंताचा प्रारंभाशी संबंध दर्शवितो.

आपण “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” या अभ्यासास नुकतीच सुरुवात करीत आहोत, आणि सध्या आपण पहिल्या अध्यायातील पहिल्या तीन वचनांचा विचार करीत आहोत. “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” या शीर्षकाची अंतिम इशान्याची संदेशवार्ता स्वर्गीय पित्याकडून येशूकडे, येशूकडून गार्ब्रिएलकडे, गार्ब्रिएलकडून योहानाकडे पोहोचविली जाते; आणि योहान ती मंडळ्यांकडे पाठविण्यासाठी एका पुस्तकात नोंदवितो. हा संदेश इतक्या स्पष्टपणे “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” या नावाने संबोधिला गेल्यामुळे, ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण करणाऱ्या प्रेरित वचनाद्वारे मनुष्यांसाठी जे काही लिहिले गेले आहे, त्या सर्व घटकांमध्ये येशू कोण आहे आणि तो काय आहे, याचे एक वैशिष्ट्य योहानाने हा संदेश नोंदविण्याच्या कृतीत चित्रित होते, हे लक्षात घेणे महत्त्वाचे आहे. त्याने त्या वेळी असलेल्या गोष्टी लिहिल्या, तसेच तो अजून होऊ घातलेल्या गोष्टीही लिहीत होता.

इतिहासाची पुनरावृत्ती होण्याचे सत्य त्या वेळी दर्शविले जाते, जेव्हा योहान आपल्या काळासाठी एक इशारा लिहितो, आणि तोच इशारा एका भावी काळासाठीही असतो. जेव्हा योहानाने ख्रिस्ती मंडळीच्या आरंभी सात मंडळ्यांना लिहिले, तेव्हा तो जगाच्या शेवटी असलेल्या ख्रिस्ती मंडळीसाठीही एक इशारा लिहित होता. ख्रिस्ताच्या स्वभावाचे हे वैशिष्ट्य त्या वेळी दर्शविले जाते, जेव्हा ख्रिस्ताला अल्फा आणि ओमेगा, किंवा आरंभ आणि शेवट, किंवा पहिला आणि शेवटचा असे म्हटले जाते. खरंतर, बायबल ख्रिस्ताच्या स्वभावातील या वैशिष्ट्याची ओळख अशी करून देते की त्यावरूनच तोच एकमेव देव आहे हे सिद्ध होते.

प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायात आपण येशू स्वतःला अल्फा आणि ओमेगा म्हणून ओळख करून देताना पाहतो.

मी प्रभूच्या दिवशी आत्म्यात होतो; आणि माझ्या मागून कर्ण्यारखा एक मोठा आवाज मला ऐकू आला, जो म्हणत होता, “मी अल्फा आणि ओमेगा, पहिला आणि शेवटचा आहे; आणि तू जे पाहतोस, ते एका पुस्तकात लिही, आणि ते आशियातील सात मंडळ्यांकडे पाठव: इफिसूस, आणि स्मुर्णा, आणि पर्गम, आणि थुवतीरा, आणि सार्दीस, आणि फिलदेल्फिया, आणि लाओदिकीया यांकडे.”

आणि जो माझ्याशी बोलत होता तो आवाज पाहण्यासाठी मी वळलो. आणि वळल्यावर मला सात सोन्याचे दीपस्तंभ दिसले; आणि त्या सात दीपस्तंभांच्या मध्यभागी मनुष्यपुत्रासारखा एक जण दिसला, जो पायांपर्यंत पोहोचणारे वस्त्र परिधान केलेला होता आणि छातीभोवती सोन्याचा पट्टा बांधलेला होता. त्याचे मस्तक व त्याचे केस लोकरसारखे शुभ्र, हिमासारखे पांढरे होते; आणि त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेशारखे होते; आणि त्याचे पाय भट्टीत तापविलेल्या शुद्ध पितळीसारखे होते; आणि त्याचा आवाज अनेक पाण्यांच्या नादासारखा होता. आणि त्याच्या उजव्या हातात सात तारे होते; आणि त्याच्या तोंडातून तीक्ष्ण दुधारी तलवार निघत होती; आणि त्याचे मुखमंडल आपल्या सामर्थ्यात प्रकाशणाऱ्या सूर्याप्रमाणे होते.

आणि जेव्हा मी त्याला पाहिले, तेव्हा मी मेलेल्याप्रमाणे त्याच्या पायांपाशी पडलो. आणि त्याने आपला उजवा हात माझ्यावर ठेवून मला म्हटले, भिऊ नकोस; मी प्रथम आणि अंतिम आहे. प्रकटीकरण १:१०-१७.

या वचनांमध्ये पुष्कळ सत्य अंतर्भूत आहे, परंतु येथे मी केवळ एवढेच निदर्शित करू इच्छितो की, जेव्हा योहानाने ख्रिस्ताचा तुतारीसारखा आवाज ऐकला आणि त्याच्याशी कोण बोलत आहे हे पाहण्यासाठी तो वळला, तेव्हा त्याने येशू ख्रिस्ताला स्वर्गीय पवित्रस्थानातील पवित्र स्थानी असलेल्या स्वर्गीय महायाजकाच्या रूपात पाहिले. त्यानंतर येशूने स्वतःची ओळख अल्फा व ओमेगा म्हणून, तसेच प्रथम व अंतिम म्हणून करून दिली. संदेशात आणि त्याच्या संप्रेषणात, पहिल्या तीन वचनांमध्ये, आम्हाला प्रकटीकरणाच्या शेवटी असलेल्या सत्यरेषेशी सुसंगत अशी एक सत्यरेषा आढळली. अल्फा व ओमेगा म्हणून येशू शेवटाचा आरंभाशी, अंतिमाचा प्रथमाशी संबंध दर्शवितो. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या शेवटी, जसे आरंभी, तसेच तो पुन्हा एकदा स्वतःची ओळख अल्फा व ओमेगा म्हणून करून देतो.

तो मला म्हणाला, “ही वचने विश्वासू व सत्य आहेत; आणि पवित्र संदेशांचा प्रभू देवाने आपल्या सेवकांना जे काही लवकरच घडून येणे आवश्यक आहे ते दाखविण्यासाठी आपला दूत पाठविला. पाहा, मी लवकर येत आहे; या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने जो पाळतो तो धन्य आहे.”

आणि मी योहान या गोष्टी पाहिल्या आणि ऐकल्या. आणि मी त्या ऐकून व पाहून झाल्यावर, मला या गोष्टी दाखविणाऱ्या देवदूताच्या पायांपुढे उपासना करण्यासाठी मी पालथा पडलो. तेव्हा तो मला म्हणाला, “असे करू नकोस; कारण मी तुझा सहसेवक आहे, आणि तुझे बंधू संदेशे यांचाही, तसेच या पुस्तकातील वचने पाळणाऱ्यांचाही; देवाची उपासना कर.”

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण वेळ जवळ आली आहे.”

जो अन्यायी आहे, त्याने अन्यायीच राहावे; आणि जो अशुद्ध आहे, त्याने अशुद्धच राहावे; आणि जो नीतिमान आहे, त्याने नीतिमानच राहावे; आणि जो पवित्र आहे, त्याने पवित्रच राहावे.

आणि पाहा, मी लवकर येत आहे; आणि माझे बक्षीस माझ्याबरोबर आहे, प्रत्येकाला त्याच्या कर्माप्रमाणे देण्यासाठी. मी अल्फा आणि ओमेगा आहे, आदि आणि अंत, पहिला आणि शेवटचा. प्रकटीकरण 22:7-13.

प्रकटीकरणाचे पुस्तक अत्यंत काळजीपूर्वक वर्णन करते की जेव्हा योहान हा संदेश नोंदवितो, तेव्हा तो संदेश आरंभ शेवटाचे उदाहरण दाखवितो या तत्वावर आधारित असणार होता. हा संदेश प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात उघड केलेले पहिले सत्य आहे, आणि ह्याच त्या सत्याविषयी पुस्तकाच्या शेवटी अंतिम उच्चार केला जातो. आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या आरंभी व शेवटी असलेल्या साक्षीमध्ये, येशू स्वतःची ओळख अल्फा आणि ओमेगा, आरंभ व अंत, तसेच पहिला व शेवटचा अशी करून देतो.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील पहिली तीन वचने मानवजातीसाठीच्या अंतिम इशान्याचा संदेश ओळख करून देतात. हा तो इशारा आहे जो सात शेवटच्या पीडांपूर्वी आणि ख्रिस्ताच्या द्वितीय आगमनापूर्वी येतो. येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश “त्याच्या दूताद्वारे” “पाठविला व चिन्हांद्वारे प्रकट केला” गेला.

तसाच तो इशान्याचा संदेश पुढे प्रकटीकरणाच्या शेवटच्या उतान्यात ओळखला जातो, आणि तोच प्रकटीकरण चौदा मधील तिसरा देवदूत म्हणूनही दर्शविला आहे.

आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या पाठोपाठ आला व मोठ्या आवाजात म्हणाला, जर कोणी त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करील आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याचा शिक्का धारण करील, तर तोही देवाच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान करील, जो त्याच्या संतापाच्या प्याल्यात कोणतीही भेसळ न करता ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या समक्ष व कोकराच्या समक्ष त्याला अग्नी व गंधक यांनी पीडिले जाईल. आणि त्यांच्या पीडेचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहील; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाचा शिक्का धारण करतो, त्यांना रात्रंदिवस विश्रांती मिळणार नाही. प्रकटीकरण 14:9-11.

अंतिम इशान्याचा संदेश हा तिसऱ्या देवदूताने दर्शविलेला संदेश आहे. तो अंतिम इशारा आहे, कारण तो मानवजातीसमोरील शेवटच्या कसोटीची थेट ओळख करून देतो. आणखी एक देवदूत त्यानंतर येतो व तिसऱ्या देवदूताशी सामील होतो, आणि त्या देवदूताचाही संदेश अंतिम इशान्याचाच संदेश आहे.

यानंतर मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठा अधिकार होता, आणि त्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित झाली. आणि त्याने प्रबळ आवाजाने मोठ्याने हाक मारून म्हटले, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती दुष्टात्म्यांचे वसतिस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधमय द्राक्षारसाचे पान केले आहे, आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या

विलासवैभवाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.”

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे.” प्रकटीकरण 18:1-5.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण असलेला संदेश पहिल्या अध्यायात, चौदाव्या अध्यायात, अठराव्या अध्यायात आणि बावीसाव्या अध्यायात दर्शविला आहे. हा संदेश एका देवदूताद्वारे सूचित केला आहे, ज्याची ओळख प्रकटीकरणातील पहिल्या आणि शेवटच्या उल्लेखात देवदूत गॅब्रिएल अशी दिली आहे; आणि मग चौदाव्या व अठराव्या अध्यायांत तो संदेश स्वर्गात उडणाऱ्या किंवा स्वर्गातून खाली उतरणाऱ्या देवदूताद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला आहे.

अठराव्या अध्यायात स्वर्गातून खाली येणाऱ्या देवदूताचा प्रकार पूर्वी दहाव्या अध्यायात दिसतो, जेव्हा एक देवदूत खाली उतरून एक पाय भूमीवर आणि दुसरा समुद्रावर ठेवतो. त्या देवदूताजवळ एक पुस्तक असते, जे योहानाला खाण्याची आज्ञा दिली जाते; ते त्याच्या तोंडाला गोड, पण त्याच्या पोटाला कडू होते. योहान जे पुस्तक खातो ते एक संदेश आहे, आणि त्या छोट्या पुस्तकाद्वारे दर्शविलेला संदेश प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या संदेशाचा प्रकार आहे; म्हणून तोही अंतिम इशान्याच्या संदेशाचेच प्रतिनिधित्व करतो.

आपल्याला सांगितले गेले आहे की देवाचा संदेश एका देवदूताद्वारे पाठविला गेला आणि सूचित केला गेला; आणि जेव्हा आपण प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात चित्रित केलेला अंतिम इशान्याचा संदेश बारकाईने शोधतो, तेव्हा आपल्याला आढळते की सात वेळा एक देवदूत अंतिम इशान्याचा संदेश सूचित करतो. पहिल्या आणि शेवटच्या उदाहरणांत तो देवदूत गॅब्रिएल होता. मग प्रकटीकरण दहा मध्ये आपल्या हाती एक लहान पुस्तक घेऊन एक देवदूत खाली उतरताना दिसतो. प्रकटीकरण चौदा मध्ये आपल्याला आणखी तीन देवदूत दिसतात, आणि ते सर्व अंतिम इशान्याच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात. त्यानंतर प्रकटीकरण अठरा मध्ये आपल्याला हाच अगदी तोच अंतिम इशान्याचा संदेश दर्शविणारा आणखी एक देवदूत दिसतो. अंतिम इशान्याचे सात संदेश देवदूतांद्वारे दर्शविलेले आहेत. पहिला आणि शेवटचा हे देवदूत गॅब्रिएल आहेत, आणि पहिला व शेवटचा यांच्या मधील पाच देवदूत प्रतीकात्मक देवदूत आहेत.

निश्चितच, त्या सातही मंडळ्यांपैकी प्रत्येक मंडळीस एक देवदूत आहे; परंतु ते मंडळ्यांकडे संदेश वाहून नेत आहेत, तर आपण ज्याविषयी चर्चा करित आलो आहोत तो अंतिम इशान्याचा संदेश असा आहे की ज्याच्या श्रोत्यांमध्ये संपूर्ण जगाचा समावेश होतो.

अंतिम इशान्याचा संदेश दर्शविणाऱ्या सात भविष्यवाणी-रेषांपैकी प्रत्येकाचे परस्परांशी निकटपणे मूल्यमापन करून त्यांचा परस्पर मेळ घालण्यात यावा; परंतु या टप्प्यावर मला अल्फा आणि ओमेगा यांचे एक मूलभूत तत्त्व केवळ परिभाषित करावयाचे आहे. देवाच्या वचनात एखाद्या विषयाचा प्रथम उल्लेख हा सर्वात महत्त्वाचा संदर्भ असतो. बायबलमध्ये “बीज” याचा पहिला उल्लेख उत्पत्ति 1:11 मध्ये आढळतो, जिथे आपल्याला सांगितले आहे की बीज “आपल्या आपल्या जातीप्रमाणे” उत्पन्न करील. बीजाच्या या पहिल्या उल्लेखात हे अधोरेखित केले आहे की स्वतःची पुनरुत्पत्ती करण्यासाठी आवश्यक असे DNA त्यात असते. येशूने देवाचे वचन हे बीज आहे असे ओळख करून दिले.

त्या दिवशी येशू घरातून बाहेर पडून समुद्रकिनारी जाऊन बसला. आणि त्याच्याभोवती मोठमोठे लोकसमुदाय जमले; म्हणून तो नावेत जाऊन बसला; आणि सारा लोकसमुदाय किनाऱ्यावर उभा राहिला. मग त्याने त्यांना दृष्टांतांनी पुष्कळ गोष्टी सांगितल्या, असे म्हणत,

पाहा, एक पेरणारा पेरणी करण्यास बाहेर गेला; आणि तो पेरत असता, काही बी वाटेच्या कडेला पडले, आणि आकाशातील पक्षी येऊन ते खाऊन टाकले. काही खडकाळ जागी पडले, जिथे त्यांना फार माती नव्हती; आणि मातीची खोली नसल्यामुळे ती लगेच उगवली. पण सूर्य वर आला तेव्हा ती करपली; आणि मुळे नसल्यामुळे ती वाळून गेली. काही काट्यांत पडली; आणि काटे वाढून त्यांना गुदमरवून टाकले. पण काही चांगल्या जमिनीत

पडले, आणि फळ आणले—काही शंभरपट, काही साठपट, काही तीसपट. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत, त्याने ऐकावे.

आणि शिष्य त्याच्याकडे आले व त्याला म्हणाले, “तू त्यांच्याशी दृष्टांतांनी का बोलतोस?”

तो त्यांना उत्तर देऊन म्हणाला, “स्वर्गराज्याची गूढे जाणण्यास तुम्हांला देण्यात आले आहे, परंतु त्यांना ते देण्यात आलेले नाही. कारण ज्याच्याजवळ आहे, त्याला दिले जाईल, आणि त्याच्याजवळ विपुलता होईल; परंतु ज्याच्याजवळ नाही, त्याच्याजवळ जे आहे तेही त्याच्याकडून काढून घेतले जाईल. म्हणून मी त्यांच्याशी दृष्टांतांनी बोलतो; कारण ते पाहत असूनही पाहत नाहीत, आणि ऐकत असूनही ऐकत नाहीत, तसेच समजतही नाहीत. आणि त्यांच्यामध्ये यशयाची भविष्यवाणी पूर्ण होते, जी म्हणते, ‘तुम्ही ऐकता ऐकाल, परंतु समजणार नाही; आणि पाहता पाहाल, परंतु जाणणार नाही. कारण या लोकांचे हृदय स्थूल झाले आहे, आणि त्यांचे कान ऐकण्यात जड झाले आहेत, आणि त्यांनी आपले डोळे मिटले आहेत; अन्यथा कधीतरी त्यांनी आपल्या डोळ्यांनी पाहावे, आणि आपल्या कानांनी ऐकावे, आणि आपल्या हृदयाने समजावे, आणि वळून यावे, आणि मी त्यांना बरे करावे.’”

परंतु तुमचे डोळे धन्य आहेत, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जे पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा केली, तरी त्या त्यांनी पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा केली, तरी त्या त्यांनी ऐकल्या नाहीत.

म्हणून तुम्ही पेरणाऱ्याचा दृष्टांत ऐका.

जेव्हा कोणी राज्याचे वचन ऐकतो, आणि ते समजत नाही, तेव्हा तो दुष्ट येतो आणि त्याच्या अंतःकरणात पेरलेले ते काढून नेतो. वाटेच्या कडेला पेरलेले बी ज्याने स्वीकारले, तो हाच आहे.

परंतु ज्याने दगडी जमिनीवर पेरलेले बी स्वीकारले, तो असा आहे की जो वचन ऐकतो आणि लगेच आनंदाने ते स्वीकारतो; तरी त्याच्यामध्ये मुळीच मुळ नसते, म्हणून तो काही काळच टिकतो; कारण वचनमुळे संकट किंवा छळ उत्पन्न झाला की तो तत्क्षणी ठेच खातो.

काटेरी झुडपांमध्ये जे बी पेरले गेले, तो म्हणजे जो वचन ऐकतो; पण या जगाची चिंता आणि धनाच्या फसवणुकीमुळे ते वचन गुदमरून जाते, आणि तो निष्फळ होतो.

परंतु जो चांगल्या भूमीत बी पेरले गेले, तोच तो आहे की जो वचन ऐकतो आणि ते समजतो; आणि तो फलही आणतो, काही शंभरपटीने, काही साठपटीने, काही तीसपटीने. मत्तय 13:1-23.

एक बीज, जे देवाचे वचन आहे, त्यामध्ये संपूर्ण वनस्पती निर्माण करण्यासाठी आवश्यक असलेले सर्व डीएनए अंतर्भूत असते. देवाच्या वचनातील एखाद्या विषयाचा पहिला उल्लेख त्या विषयाशी संबंधित असलेले सर्व घटक आपल्या आत समाविष्ट करून असतो. या तत्त्वाची ओळख “पहिल्या उल्लेखाचा नियम” अशी केली जाते. या नियमाचा जितका अधिक बारकाईने अभ्यास केला जातो, तितकाच तो अधिक निश्चित ठरतो.

अल्फा आणि ओमेगा यांचे स्पष्टीकरण तसेच देवाच्या वचनाची बीज म्हणून व्याख्या यांवर पुढे जाण्यापूर्वी, आपण नुकत्याच मत्तयमध्ये उद्धृत केलेल्या उताऱ्यातून प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाविषयीच्या आपल्या विचारात काही संबंधित मुद्दे विचारात घेण्यासारखे आहेत. सर्व संदेष्टे जगाच्या अंताविषयी बोलत आहेत.

“प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा आमच्यासाठी अधिक बोलले, म्हणून त्यांचे संदेष्टेपण आमच्यावर लागू आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांच्यावर उदाहरणार्थ घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे, अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 Corinthians 10:11. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा करीत होते, ज्या आता तुम्हांला त्यांच्याद्वारे कळविण्यात आल्या आहेत, ज्यांनी स्वर्गातून पाठविलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हांला सुवार्ता सांगितली; ज्या

गोष्ठींत डोकावून पाहण्याची देवदूतांनाही इच्छा आहे.' 1 Peter 1:12...."

"या शेवटच्या पिढीसाठी बायबलने आपले खजिने संचित करून एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार या शेवटच्या दिवसांत मंडळीमध्ये घडत आल्या आहेत आणि घडत आहेत." Selected Messages, book 3, 338, 339.

या उताऱ्यात तीन साक्षीदार (पौल, पेत्र आणि एलेन व्हाईट) दिलेले आहेत, जे या वस्तुस्थितीची साक्ष देतात की सर्व संदेष्टे जगाच्या अंताबद्दल बोलत आहेत; आणि हाच तो काळ आहे जेव्हा प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील गूढ उघडले जाते. म्हणून, मत्तय तेराव्या अध्यायात जेव्हा येशू म्हणाला, "धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खचित सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि धर्मी पुरुष यांनी ज्या गोष्टी तुम्ही पाहता त्या पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या पाहिल्या नाहीत; आणि ज्या गोष्टी तुम्ही ऐकता त्या ऐकण्याची इच्छा धरली, पण त्या ऐकल्या नाहीत," तेव्हा तो प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायातील पहिल्या तीन वचनांत नोंदलेल्या त्याच आशीर्वादाची अभिव्यक्ती करीत होता.

जो वाचतो तो धन्य आहे, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात ते धन्य आहेत; कारण समय जवळ आला आहे. प्रकटीकरण 1:3.

येशूने पेरणाऱ्याचा दृष्टांत मांडला, आणि त्यानंतर शिष्य त्याच्याशी त्या दृष्टांताविषयी संवाद साधण्यास प्रवृत्त झाले. परंतु ते येशूशी त्या संवादात सहभागी होण्यापूर्वी, त्याने त्यांच्यासाठी आणि त्याहून अधिक महत्त्वाचे म्हणजे आपल्या सर्वांसाठी असे म्हटले, "ज्याला ऐकण्यास कान आहेत, त्याने ऐकावे."

येशू दृष्टांत सांगतो आणि तो ज्यांना ऐकण्याची इच्छा आहे त्यांच्यासाठीच्या इशान्याने समाप्त करतो. त्यानंतर शिष्यांना त्या चर्चेत नेले जाते, जिथे येशू किमान तीन महत्त्वपूर्ण विचार मांडतो. तो श्रोत्यांच्या दोन वर्गांमधील भेद दाखवतो, आणि असे करताना तो यशयाच्या पुस्तकातील एका उताऱ्याचा उल्लेख करतो, ज्यायोगे श्रोत्यांच्या दोन वर्गांविषयी दुसरे साक्ष पुरविले जाते (कारण हे सर्व ऐकण्यास इच्छुक असणाऱ्यांच्या संदर्भातच मांडलेले आहे, हे लक्षात ठेवा). श्रोत्यांचे दोन वर्ग आणि दुसरे साक्ष म्हणून यशयाचे पुस्तक यांपलीकडे तो जो तिसरा विचार मांडतो, तो म्हणजे देवाचे वचन हे बीज आहे, ही वस्तुस्थिती. म्हणून, देवाचे वचन हे बीज आहे, ही वस्तुस्थिती प्रकटीकरण अध्याय एकामधील येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण ऐकणाऱ्यांनी ऐकावयाच्या गोष्ठीचाच एक भाग आहे. पहिल्या तीन वचनांत दोन श्रोते आहेत, जसे मत्तय तेराव्या अध्यायात श्रोत्यांचे दोन वर्ग आहेत. जे ऐकण्यास नकार देतात ते न ऐकण्याची निवड कोणकोणत्या प्रकारे करतात, याविषयी मत्तय तेरावा अध्याय केवळ काही अंतर्दृष्टी वाढवतो. आणि यशयाचे साक्ष आपण ऐकावयाच्या संदेशात आणखी अधिक भर घालते.

राजा उज्जियाचा मृत्यू झाला त्या वर्षी मीही परमेश्वराला सिंहासनावर विराजमान, उंच व उन्नत असे पाहिले; आणि त्याच्या वस्त्राचा घेर मंदिरात भरून राहिला होता. त्याच्या वर सराफ उभे होते; प्रत्येकाला सहा पंख होते; दोन पंखांनी तो आपले मुख झाकीत होता, दोन पंखांनी तो आपले पाय झाकीत होता, आणि दोन पंखांनी तो उडत होता. आणि एकाने दुसऱ्याला हाक मारून म्हटले, "पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे." आणि जो हाक मारत होता त्याच्या आवाजाने दाराच्या चौकटी हलल्या, आणि घर धुराने भरून गेले.

तेव्हा मी म्हणालो, हाय माझे! कारण मी नष्ट झालो आहे; कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे, आणि मी अशुद्ध ओठांच्या लोकांच्या मध्यभागी राहतो; कारण माझ्या डोळ्यांनी राजाला, सेनाधीश परमेश्वराला, पाहिले आहे.

मग त्या सेराफिमांपैकी एक माझ्याकडे उडत आला; त्याच्या हातात वेदीवरून चिमट्याने घेतलेला निखारा होता. आणि त्याने तो माझ्या तोंडावर ठेवला व म्हणाला, "पाहा, याने तुझ्या ओठांना स्पर्श केला आहे; आणि तुझे अधर्म दूर केले गेले आहे, व तुझे पाप शुद्ध केले गेले आहे."

मग मी प्रभूचा आवाज ऐकला, तो म्हणाला, “मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?” तेव्हा मी म्हणालो, “हा मी आहे; मला पाठवा.”

आणि तो म्हणाला, जा, आणि या लोकांना सांग, तुम्ही खरोखर ऐका, पण समजू नका; आणि खरोखर पाहा, पण जाणू नका. या लोकांचे हृदय स्थूल कर, आणि त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आणि आपल्या कानांनी ऐकतील, आणि आपल्या हृदयाने समजतील, आणि परिवर्तित होतील, आणि बरे केले जातील.

मग मी म्हटले, प्रभो, किती काळ? आणि त्याने उत्तर दिले, जोपर्यंत नगरं रहिवाशांवाचून उध्वस्त होत नाहीत, आणि घरे मनुष्यावाचून पडून राहत नाहीत, आणि देश पूर्णपणे उजाड होत नाही; आणि परमेश्वर मनुष्यांना दूर दूर नेऊन टाकत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही. तरीही त्यात एक दशांश राहिल, आणि तो परत येईल, आणि तो भक्षण केला जाईल; परंतु टेरिबिंथ वृक्षाप्रमाणे आणि ओकाप्रमाणे, ज्यांचे पानगळ झाल्यावरही त्यांचे सार त्यांच्यात राहते, तसेच पवित्र बीज हे त्याचे सार असेल. यशया 6:1-13.

निःसंशय, यशयाहामधील हा उतारा ज्या भविष्यसूचक विषयांच्या गहनतेशी निगडित आहे, त्या दृष्टीने पूर्णपणे अद्भुत आहे. यांपैकी अनेक विषय हबक्कूकच्या तक्त्यांमध्ये वारंवार चर्चिते गेले आहेत; म्हणून आपण केवळ त्या उताऱ्यातील अशा मुद्द्यांचा संक्षेप करणार आहोत, जे येशूने आपल्या वचनाचा उल्लेख बीज म्हणून केल्याच्या आपल्या विचारास आधार देतात.

हे स्थापित झाले आहे की त्या उताऱ्यात यशया हा एका संदेष्ट्याचे, आणि म्हणूनच अंतकाळातील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो. आपल्या मुद्द्याच्या दृष्टीने अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, यशया अशा लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे देवाच्या मंडळीत कार्यरत असताना पापात जगत होते. जोपर्यंत यशयाला देवाच्या गौरवाचे प्रकटीकरण झाले नाही, तोपर्यंत त्याने स्वतःच्या पापमयतेची जाणीव केली नव्हती. तो लाओदिकीया अवस्थेत होता; तो आंधळा होता.

“यशयाने इतरांच्या पापाचा धिक्कार केला होता; परंतु आता तो स्वतःलाच त्याने त्यांच्यावर उच्चारलेल्या त्याच शिक्षेस पात्र ठरलेला पाहतो. देवाच्या उपासनेत तो थंड, प्राणहीन विधीने संतुष्ट झाला होता. प्रभूचे दर्शन त्याला देण्यात येईपर्यंत त्याला हे माहित नव्हते. पवित्रस्थानाच्या पावित्र्याकडे आणि महिमेकडे पाहताना आता त्याचे शहाणपण व गुण किती क्षुद्र भासत होते. तो किती अयोग्य होता! पवित्र सेवेसाठी तो किती अपात्र होता! स्वतःविषयीचा त्याचा दृष्टिकोन प्रेषित पौलाच्या भाषेत असा व्यक्त होऊ शकतो, ‘अरे, मी किती दुर्दैवी मनुष्य आहे! या मृत्यूच्या देहापासून मला कोण सोडवील?’”

“परंतु यशया आपल्या क्लेशात असताना त्याला दिलासा पाठविण्यात आला. ‘तेव्हा सराफांपैकी एक माझ्याकडे उडत आला; त्याच्या हातात वेदीवरून चिमट्याने घेतलेला जळता निखारा होता; आणि त्याने तो माझ्या तोंडावर ठेवला व म्हणाला, पाहा, याने तुझ्या ओठांना स्पर्श केला आहे; आणि तुझे अधर्म दूर केले गेले आहे, आणि तुझे पाप शुद्ध केले गेले आहे.’ यशया 6:6, 7.”

यशयाला देण्यात आलेले दर्शन शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांची स्थिती दर्शविते. त्यांना विश्वासाने स्वर्गीय पवित्रस्थानात चालू असलेले कार्य पाहण्याचा विशेषाधिकार आहे. “And the temple of God was opened in heaven, and there was seen in his temple the ark of his testament.” जेव्हा ते विश्वासाने परमपवित्र स्थानात पाहतात, आणि स्वर्गीय पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताचे कार्य पाहतात, तेव्हा त्यांना हे समजते की ते अशुद्ध ओठांचे लोक आहेत,—असे लोक, ज्यांच्या ओठांनी अनेकदा व्यर्थ गोष्टी उच्चारल्या आहेत, आणि ज्यांच्या गुणांना पवित्र करून देवाच्या गौरवासाठी उपयोगात आणले गेलेले नाही. ख्रिस्ताच्या गौरवशाली स्वभावाच्या पवित्रतेशी आणि मनोहरतेशी स्वतःची दुर्बलता आणि अयोग्यता यांची तुलना करताना त्यांनी निराश होणे स्वाभाविकच आहे. परंतु जर त्यांनी, यशयाप्रमाणे, प्रभू त्यांच्या अंतःकरणावर जो ठसा उमटवू इच्छितो तो स्वीकारला, जर त्यांनी देवासमोर आपल्या आत्म्यांना नम्र केले, तर त्यांच्यासाठी आशा आहे. अभिवचनाचे इंद्रधनुष्य सिंहासनाच्या वर आहे, आणि यशयासाठी जे कार्य करण्यात आले, ते

त्यांच्यामध्येसुद्धा करण्यात येईल. पश्चात्तापी अंतःकरणातून येणाऱ्या विनंत्यांना देव उत्तर देईल.

“देवाच्या या महान व गंभीर कार्याचा उद्देश स्वर्गीय कोठारासाठी पुंजके एकत्र गोळा करणे हा आहे; कारण पृथ्वी परमेश्वराच्या तेजाने परिपूर्ण होणार आहे. म्हणून, प्रचलित दुष्टता पाहून आणि अशुद्ध ओठांतून निघणारी भाषा ऐकून कोणीही खचून जाऊ नये. जेव्हा अंधकाराच्या शक्ती देवाच्या लोकांविरुद्ध पंक्तिबद्ध होतील; जेव्हा सैतान अंतिम महान संघर्षासाठी आपल्या सैन्याची जमवाजमव करील, आणि त्याची सत्ता महान व जवळजवळ असह्य वाटेल, [तेव्हा] दैवी तेजाचे स्पष्ट दर्शन, उंच व उन्नत केलेले सिंहासन, वचनाच्या धनुष्याने कमानीत झालेले, सांत्वन, खात्री व शांती देईल.” Review and Herald, December 22, 1896.

हे दर्शन “शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांची स्थिती दर्शविते.” शेवटच्या दिवसांतील देवाचे लोक लाओदिकीया आहेत.

लाओदिकीयातील मंडळीच्या देवदूताला लिही: आमेन, विश्वासू व सत्य साक्षी, देवाच्या सृष्टीचा आरंभ, हे म्हणतो: मला तुझे कर्म माहीत आहे, की तू ना थंड आहेस ना गरम; तू थंड किंवा गरम असतास, अशी माझी इच्छा आहे. म्हणून, तू कोमट आहेस, आणि ना थंड ना गरम, यामुळे मी तुला माझ्या तोंडातून ओकून टाकीन. कारण तू म्हणतोस, मी श्रीमंत आहे, संपत्तीने समृद्ध झालो आहे, आणि मला कशाचीही गरज नाही; आणि तुला माहीत नाही की तू दीन, दयनीय, गरीब, आंधळा व नग्न आहेस. म्हणून मी तुला असा सल्ला देतो की, तू माझ्याकडून अग्नीत तावूनसुलाखून घेतलेले सोने विकत घे, म्हणजे तू खरोखर श्रीमंत होशील; आणि पांढरी वस्त्रे विकत घे, म्हणजे तू वस्त्रांनी परिधान केला जाशील, आणि तुझ्या नग्नतेची लाज प्रगट होणार नाही; आणि डोळ्यांत अंजन लाव, म्हणजे तुला दिसेल.

ज्यांच्यावर मी प्रेम करतो, त्यांना मी धिक्कारतो व शिस्त लावतो; म्हणून उत्कट व्हा आणि पश्चात्ताप करा. पाहा, मी दाराशी उभा आहे व ठोठावीत आहे; जर कोणी माझा आवाज ऐकून दार उघडील, तर मी त्याच्याकडे आत येईन, आणि त्याच्याबरोबर भोजन करीन, व तो माझ्याबरोबर. जो विजय मिळवितो, त्याला मी माझ्या सिंहासनावर माझ्याबरोबर बसण्याचा अधिकार देईन, जसा मीही विजय मिळविला आणि माझ्या पित्याच्या सिंहासनावर त्याच्याबरोबर बसलो आहे.

ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे. प्रकटीकरण ३:१४-२२.

“लाओदिकेयाच्या मंडळीला दिलेला संदेश हा एक थरकाप उडवणारा निषेध आहे, आणि तो वर्तमान काळातील देवाच्या लोकांना लागू पडतो.”

“लाओदिकेयाच्या मंडळीच्या दूताला लिही: आमेन, विश्वासू व सत्य साक्षी, देवाच्या सृष्टीचा आरंभ, हे म्हणतो; मी तुझी कृत्ये जाणतो, की तू ना थंड आहेस ना गरम: तू थंड किंवा गरम असतास, अशी माझी इच्छा आहे. म्हणून, तू कोमट आहेस, आणि ना थंड ना गरम, यामुळे मी तुला माझ्या तोंडातून ओकून टाकीन. कारण तू म्हणतोस, मी धनवान आहे, संपत्तीने समृद्ध झालो आहे, आणि मला कशाचीही गरज नाही; आणि तुला हे ठाऊक नाही की तू दुर्दैवी, दयनीय, गरीब, आंधळा, आणि नागवा आहेस.”

“येथे प्रभू आपल्याला दाखवितो की, लोकांना इशारा देण्यासाठी ज्यांना त्याने बोलाविले आहे अशा सेवकांनी त्याच्या लोकांपर्यंत जो संदेश पोहोचवावयाचा आहे, तो शांती-आणि-सुरक्षिततेचा संदेश नाही. तो केवळ सैद्धान्तिक नसून, प्रत्येक बाबतीत व्यावहारिक आहे. लाओदिकेयांस दिलेल्या संदेशात देवाचे लोक देहधर्मी सुरक्षिततेच्या स्थितीत असल्याप्रमाणे दर्शविले आहेत. ते निश्चित आहेत, आणि स्वतःला आध्यात्मिक प्राप्तीच्या उच्च अवस्थेत असल्याचे मानतात. ‘Because thou sayest, I am rich, and increased with goods, and have need of nothing; and knowest not that thou art wretched, and miserable, and poor, and blind, and naked.’”

“जेव्हा मानवांच्या मनांवर अशी खात्री येते की ते बरोबर आहेत, पण प्रत्यक्षात ते पूर्णपणे चुकलेले आहेत, तेव्हा त्यांच्यावर येऊ शकणारा याहून मोठा भ्रम कोणता असेल! सत्य साक्षीदाराचा संदेश देवाच्या लोकांना एका दुःखद

भ्रमावस्थेत आढळतो, तरी त्या भ्रमात ते प्रामाणिक असतात. देवाच्या दृष्टीने त्यांची अवस्था किती दयनीय आहे, हे त्यांना ठाऊक नसते. ज्यांना उद्देशून हा संदेश दिला आहे, ते स्वतःला उच्च आध्यात्मिक स्थितीत असल्याचे समजून स्वतःचीच स्तुती करीत असताना, सत्य साक्षीदाराचा संदेश त्यांच्या सुरक्षिततेचा भंग करतो, कारण तो त्यांच्या आध्यात्मिक आंधळेपणा, दारिद्र्य, आणि दीनवाणेपणाच्या त्यांच्या खऱ्या अवस्थेचा धक्कादायक धिक्कार करून उघड करतो. ही साक्ष इतकी तीक्ष्ण आणि कठोर असल्यामुळे ती चूक असू शकत नाही; कारण बोलणारा तो सत्य साक्षीदार आहे, आणि त्याची साक्ष अचूकच असली पाहिजे.”

“जे लोक आपल्या प्राप्तींमध्ये सुरक्षित असल्याचे मानतात, आणि स्वतःला आध्यात्मिक ज्ञानाने समृद्ध समजतात, त्यांना आपण फसवले गेलो आहोत आणि प्रत्येक आध्यात्मिक कृपेची गरज आहे, असे जाहीर करणारा संदेश स्वीकारणे कठीण जाते. अशुद्ध हृदय ‘सर्व गोष्टींपेक्षा कपटी आणि अत्यंत दुष्ट’ आहे. मला दाखविण्यात आले की अनेक जण स्वतःची समजूत काढीत आहेत की ते चांगले ख्रिस्ती आहेत, परंतु त्यांच्याकडे येशूकडून प्रकाशाचा एक किरणही नाही. दैवी जीवनात त्यांना स्वतःचा जिवंत अनुभव नाही. आत्म्याच्या बहुमोल कृपा प्राप्त करण्यासाठी प्रामाणिक, चिकाटीच्या प्रयत्नांची त्यांची खरी गरज त्यांना जाणवण्यापूर्वी, देवासमोर आत्मनम्रतेचे एक खोल व सर्वांगीण कार्य त्यांच्यात होणे आवश्यक आहे.” Testimonies, volume 3, 252, 253.

एकदा यशया आपल्या लौदिकीयेतील अवस्थेतून परिवर्तित झाला, तेव्हा त्याने जगाला अंतिम इशान्याचा संदेश नेण्यासाठी स्वेच्छेने पुढाकार घेतला. सहाव्या अध्यायातील तिसरे वचन यशयाच्या भविष्यवाणीपर इतिहासाला प्रकटीकरण अठराव्या भविष्यवाणीपर इतिहासाशी जोडते, जेव्हा देवदूत उतरतो आणि आपल्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशमान करतो.

आणि या गोष्टींनंतर मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून उतरताना पाहिला; त्याच्याकडे महान सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. प्रकटीकरण 18:1.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत खाली उतरतो त्या काळात यशया देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत आहे; कारण जेव्हा त्याला स्वर्गीय पवित्रस्थानात नेण्यात आले, तेव्हा त्याने सराफांना अशी घोषणा करताना ऐकले, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर: सर्व पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे.” यशया, जसा प्रकटीकरणातील योहान, तसा अंतिम इशान्याचा संदेश घोषित करणाऱ्या देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो. योहानाने देवाच्या लोकांना “शेष” असे संबोधले, आणि यशयाने त्यांचा उल्लेख “दहावा भाग,” किंवा दशमांश, असा केला. हिब्रू भाषेतील मूळ शब्दाचा अर्थ “दशमांश देणे” असा आहे.

यशयाने विचारलेला “किती काळ?” हा भविष्यवाणीचा प्रश्न देवाच्या वचनात वारंवार विचारला जातो (आणि संक्षेपाने सांगायचे तर, “किती काळ?” या प्रश्नाचे उत्तर असे आहे की तो अमेरिकेतील राष्ट्रीय रविवार कायद्याच्या आगमनाची खूण करतो.) एलेन व्हाइट यांच्या मते, त्या वेळी “राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येईल,” आणि यशयाच्या मते तो तोच काळ आहे, जेव्हा “शहरे मनुष्यविरहित होऊन उध्वस्त होतील, घरे मनुष्यांशिवाय राहतील, आणि देश पूर्णपणे ओसाड होईल; आणि परमेश्वर मनुष्यांना फार दूर हटवील, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होईल.” “देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग” म्हणजे दानियेल 11:41 नुसार रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पाडले जाणारे “पुष्कळ” आहेत. हेच ते लोक आहेत, यशया सहा आणि मत्तय तेरा मधील, ज्यांना डोळे आहेत, पण ते पाहत नाहीत, आणि कान आहेत, पण ते ऐकत नाहीत; तसेच प्रकटीकरण तीन मधील तेही, जे लाओदिकीया मंडळीला दिलेल्या सल्ल्याला नकार देतात.

तो गौरवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथविले जातील; परंतु हे त्याच्या हातातून सुटतील, म्हणजे एदोम, मोआब, आणि अम्मोनाच्या लोकांपैकी प्रमुख. दानिएल 11:41

यशयाला त्याच्या पवित्रस्थानात येशू ख्रिस्ताचे दर्शन झाले, तसेच प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात योहानालाही झाले. यशया त्या “दहाव्या भागाचे” किंवा दशांशाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो “परत येतो” आणि वृक्षाप्रमाणे “खाल्ला जाईल.”

“खाल्ला जाईल” असा अनुवाद केलेल्या इब्री शब्दाचा अर्थ अग्नीने भस्म करणे असा होतो. तरीही त्या “दहाव्या भागात” असा एक “सार” आहे, जो अग्नी भस्म करत नाही. उघडच आहे की उरलेल्या नऊ-दहाव्या भागात तो सार नव्हता? टेल आणि ओक वृक्षाला खात टाकणारा व भस्म करणारा म्हणून दर्शविलेला अग्नी म्हणजे मलाखीच्या पुस्तकात आपल्या मंदिरात अकस्मात येणाऱ्या कराराच्या दूताचा अग्नी होय.

पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग सिद्ध करील; आणि प्रभू, ज्याचा तुम्ही शोध करता, तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल; म्हणजे कराराचा तो दूत, ज्यामध्ये तुम्ही आनंद मानता; पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.

परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्निसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे. आणि तो रूपे शुद्ध करणारा व परिशुद्ध करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व चांदीप्रमाणे परिशुद्ध करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितील. मग यहुदा व यरुशलैम यांचे अर्पण परमेश्वराला पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे व गतवर्षांप्रमाणे प्रिय होईल. मलाखी 3:1-4.

यशयाचा दहावा भाग, (जो दशमांश आहे,) तो मलाखीच्या “न्यायातील अर्पण” हाही आहे. मलाखीचे अर्पण म्हणजे देवाचे लोक होत, ज्यांचे प्रतिनिधित्व “लेवीची संताने” असे केलेले आहे; त्यांना अग्नीने शुद्ध केले जाते, जेणेकरून “न्यायातील अर्पण” उत्पन्न होईल; आणि यशयाच्या साक्षीमध्ये जे अग्नीने “भस्म” केले जातात, तेच दहावा भाग, म्हणजे दशमांश, होत.

मला दिलेल्या देवाच्या कृपेनुसार, एका शहाण्या मुख्य बांधकामकाराप्रमाणे मी पाया घातला आहे, आणि दुसरा त्यावर बांधकाम करित आहे. पण प्रत्येकाने तो त्यावर कसा बांधकाम करतो याची खबरदारी घ्यावी. कारण जो पाया घातला गेला आहे, त्याव्यतिरिक्त दुसरा कोणताही पाया कोणी घालू शकत नाही; आणि तो म्हणजे येशू ख्रिस्त. आता जर कोणी या पायावर सोने, चांदी, मौल्यवान दगड, लाकूड, गवत, काडी यांचे बांधकाम करित असेल, तर प्रत्येकाचे काम प्रकट होईल; कारण तो दिवस ते उघड करील, कारण ते अग्नीद्वारे प्रकट केले जाईल; आणि अग्नी प्रत्येकाचे काम कसले आहे हे तपासून पाहील. १ करिंथकरांस ३:१०-१३.

पौल येथे घोषित करतो की प्रत्येक मनुष्याची कृत्ये “अग्नी”द्वारे प्रकट केली जातील. मलाखीमध्ये तो अग्नी मल काढून टाकतो. यशयामध्ये “दशांश”चे शुद्धीकरण ते आपली पाने गाळतात “तेव्हा” होते. आदाम आणि हव्वा यांच्या साक्षीवरून पाने ही लपलेल्या पापाची, दांभिकतेची आणि उद्दाम गृहीतकाची प्रतीके आहेत.

यशयाच्या “दहाव्या भागात” अशी एक अंतःसत्ता आहे की जी जाळूनही नष्ट होऊ शकत नाही, आणि ती अंतःसत्ता म्हणजे “पवित्र बीज” होय. त्यांच्यामध्ये ख्रिस्त आहे, जो गौरवाची आशा आहे. यशया स्वतः “पवित्र बीज” आहे आणि तो ज्या “दहाव्या भागाची” ओळख करून देतो तोही आहे. “पवित्र बीज” आणि “दहावा भाग” हे दोन्ही, त्याच्या पवित्रस्थानातील येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाद्वारे, लाओदिकीया अवस्थेतून फिलाडेल्फिया अवस्थेकडे परत येतात.

देवाच्या गौरवाचे ते दर्शन, ज्यामुळे यशया आक्रोश करून म्हणतो की तो नष्ट झाला आहे, की तो अशुद्ध मनुष्य आहे आणि क्षमेची गरज असलेला पापी आहे, ते स्वर्गीय पवित्रस्थानात त्या वेळी घडते जेव्हा झाडे आपली पाने टाकून देतात. “टाकून देतात” या शब्दाचा अर्थ “बाहेर फेकणे” असा होतो, किंवा एखादे झाड “तोडून टाकणे” असा होतो. येथे लाओदिकेयाला बाहेर टाकणे दर्शविले आहे. “दहावा भाग” किंवा अवशेष मलाखीच्या कराराच्या दूतामुळे आणलेल्या शुद्धीकरणाच्या “अग्नीतून” जाईल; अशा रीतीने त्यांच्या मानवी कृती आध्यात्मिकदृष्ट्या जळून नाहीशा होतील, आणि अशा प्रकारे फक्त तोच “गाभा” उरेल जो जाळला जाऊ शकत नाही, तो म्हणजे “पवित्र बीज”. जे ऐकण्यास नकार देतील ते मृत, कोरड्या पानांसारखे टाकून दिले जातील, किंवा प्रभूच्या मुखातून बाहेर ओकले जातील.

येशू हे पवित्र बीज आहेत, आणि एका बीजात संपूर्ण वनस्पती उत्पन्न करण्यासाठी आवश्यक असलेले सर्व डीएनए असते. देवाचे वचन हे एक बीज आहे, आणि म्हणून देवाच्या वचनातील एखाद्या गोष्टीचा प्रथम उल्लेख, तो योग्य रीतीने समजला गेला तर, त्या विषयाला विश्वासणाऱ्यामध्ये पूर्ण परिपक्वतेस आणण्यासाठी आवश्यक असलेली सर्व माहिती आपल्या अंगी बाळगून असतो.

यशया अध्याय सहा अशा लोकांची ओळख करून देतो की जे त्या कालखंडात “ऐकणार” नाहीत, जेव्हा येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या संदेशाचा आशीर्वाद प्राप्त होण्यासाठी तुम्ही अवश्य ऐकले पाहिजे. येशूने ज्यांचा उल्लेख केला ते देवाचे निवडलेले लोक होते; ते त्याची पत्नी होते; ते त्याचे करारबद्ध लोक होते; ते प्राचीन इस्राएल होते.

प्राचीन इस्राएल किंवा पहिले इस्राएल हे आधुनिक इस्राएल किंवा शेवटचे इस्राएल यांचे प्रतिरूप आहे. जगाच्या शेवटी देवाचे लोक म्हणजे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट; ते त्याचे निवडलेले लोक, त्याची पत्नी, त्याच्या करारातील लोक—आधुनिक इस्राएल आहेत. यशयाच्या इतिहासाची साक्ष, ख्रिस्ताच्या इतिहासाबरोबर एकत्रितपणे, अशी दोन साक्षी पुरविते की जगाच्या शेवटी सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझम लाओदीकेयाला दिलेल्या संदेशात दर्शविलेल्या हरवलेल्या व उद्धार न होऊ शकणाऱ्या “स्थितीत” असेल.

ते प्रत्यक्षात तारले जाऊ न शकणारे नाहीत, परंतु केवळ त्यांच्या लौदिकीया स्थितीत तारले जाऊ न शकणारे आहेत, जसे यशया त्याच्या अनुभवापूर्वी होता आणि जसे ख्रिस्ताच्या इतिहासातील यहूदी होते.

लाओदिकीयेकरांपैकी एखाद्याने “ऐकावयाच्या” गोष्टींपैकी एक म्हणजे पेरणाऱ्याचा दृष्टांत. त्या दृष्टांतात देवाचे वचन हे एक “बीज” आहे, एक पवित्र बीज आहे, हे त्याने “ऐकले” पाहिजे. जेव्हा हे “ऐकले” जाते, तेव्हा एक असा पाया घातला जातो की जो प्रकटीकरणाच्या गुप्त संदेशाचे उलगडणे आरंभ करतो; कारण तो संदेश या गंभीर ओळखीत गुंडाळलेला आहे की येशू हा अल्फा आणि ओमेगा, पहिला आणि शेवटचा, आरंभ आणि समाप्ती आहे. शेवटाचा आरंभीशी असलेला संबंध समजणे, यामध्ये येशू हे वचन आहे, आणि तोच बीज आहे, हे समजणे समाविष्ट आहे.

आदि मध्ये वचन होते, आणि वचन देवाबरोबर होते, आणि वचन देव होते. तेच आदि मध्ये देवाबरोबर होते. सर्व काही त्याच्याद्वारे उत्पन्न झाले; आणि त्याच्यावाचून जे काही उत्पन्न झाले आहे त्यांपैकी एकही गोष्ट उत्पन्न झाली नाही. त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि ते जीवन मनुष्यांचा प्रकाश होते. आणि प्रकाश अंधकारात प्रकाशतो; आणि अंधकाराने त्याला ग्रहण केले नाही. योहान 1:1-5.

आता अब्राहामाला आणि त्याच्या संततीला वचने देण्यात आली. तो “आणि संततींना” असे म्हणत नाही, जणू अनेकांविषयी; परंतु एकाविषयी, “आणि तुझ्या संततीला,” जी ख्रिस्त आहे. गलतीकरांस 3:16.

शेवट आणि आरंभ यांच्यातील संबंध समजून घेण्यासाठी “प्रथम उल्लेखाचा नियम” समजणे आवश्यक आहे. प्रथम उल्लेखाचा नियम हे दर्शवितो की एखाद्या विषयाचा आरंभ हा त्याच्यासाठी सर्वात महत्त्वाचा संदर्भ असतो, कारण त्यात संपूर्ण कथाच अंतर्भूत असते; कारण देवाचे वचन हे एक बीज आहे. शेवटचा संदर्भ महत्त्वाच्या दृष्टीने दुसऱ्या क्रमांकावर असतो, या अर्थाने की तेथे कथेमधील सर्व घटक एकत्र बांधले जातात आणि कोणतेही सुटे टोक शिल्लक राहत नाही. परंतु एखाद्या विषयावरील मधील संदर्भच कथेला बळ आणि स्पष्टता देतात, आणि त्या अर्थाने मध्य हा आरंभाइतकाच किंवा शेवटाइतकाच अत्यावश्यक असतो.

या विषयावर आणखी बरेच काही सांगण्यासारखे आहे; परंतु मत्तय तेराव्या अध्यायातील उताऱ्याकडे परतल्यावर, येशूने ऐकणाऱ्या किंवा न ऐकणाऱ्या व्यक्तींचे दोन वर्ग ओळखून दाखविले, हे आपण लक्षात घेऊ शकतो. तो न ऐकण्याचे एकापेक्षा अधिक प्रकार दर्शवितो; परंतु त्यानंतर जे ऐकतात त्यांच्यावर तो आशीर्वाद घोषित करतो.

परंतु धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान पुरुष यांनी जे तुम्ही पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या पाहिल्या नाहीत; आणि जे तुम्ही ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा धरली, पण त्या ऐकल्या नाहीत. म्हणून तुम्ही पेरणाऱ्याच्या दृष्टांताकडे लक्ष द्या. मत्तय 13:16-18.

म्हणूनच भविष्यसूचक दृष्टीने हे “आशीर्वाद” प्रकटीकरण 1:3 मधील त्याच आशीर्वादासमान आहे:

धन्य तो जो वाचतो, आणि जे या भविष्यवाणीचे वचन ऐकतात, आणि त्यामध्ये लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात; कारण वेळ जवळ आली आहे.

मत्तय तेराव्या अध्यायात येशूने यशया सहाचा केलेला उल्लेख, आणि एलन व्हाइट यांच्या लिखाणांच्या संदर्भात, हे निश्चित करतो की जगाच्या अंतकाळाी अशा काही गोष्टी दिसतात व ऐकू येतात, ज्या इतक्या महान होत्या की अंतिम इशान्याचा संदेश उलगाडला जाणार होता त्या काळात जगण्याची, आणि तेव्हा लोक त्या गोष्टी “पाहतील” व “ऐकतील,” अशी इच्छा अनेक नीतिमान पुरुषांना व संदेष्ट्यांना होती.

योहान यास दहाव्या अध्यायात “सात गर्जना” यांनी उच्चारलेले वचन मुद्रांकित करून ठेवण्यास सांगितले गेले; आणि बाविसाव्या अध्यायात, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण काळ समीप आला आहे,” अशी घोषणा केली जाते. पुढील वचन मानवी परीक्षाकालाच्या समाप्तीची ओळख करून देते. परीक्षाकाल संपण्याच्या अगोदरच “सात गर्जना” उघड करण्याची घोषणा केली जाते; आणि त्या काळी प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात मुद्रांकित ठेवलेला तोच एकमेव उतारा आहे. “सात गर्जना” यांविषयी आम्हांस हे कळविण्यात आले आहे की त्या अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभ व समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

“जॉनला देण्यात आलेला विशेष प्रकाश, जो सात गडगडाटांत व्यक्त झाला, तो पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली घडून येणाऱ्या घटनांचे एक चित्रण होता....”

“या सात मेघगर्जनांनी आपले शब्द उच्चारल्यानंतर, लहान पुस्तकाच्या संदर्भात दानियेलाप्रमाणे योहानाला ही आज्ञा येते: ‘सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते सीलबंद कर.’ हे भविष्यातील घटनांशी संबंधित आहे, ज्या त्यांच्या क्रमाने प्रकट केल्या जातील.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

सात गर्जना या १७९८ पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंतच्या काळातील, पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशाच्या इतिहासामधील अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीच्या घटनांचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि वर उल्लेखिलेल्या त्याच लेखात आम्हांस असे कळविण्यात आले आहे की, सात गर्जना “भावी घटनांशी संबंधित आहेत, ज्या त्यांच्या क्रमाने प्रकट केल्या जातील.” अॅडव्हेंटिझमचा प्रारंभीचा इतिहास त्याच्या समाप्तीचे चित्रण करतो; कारण येशू ख्रिस्त, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, अॅडव्हेंटिझमच्या संपूर्ण इतिहासावर आपली स्वाक्षरी ठेवतो, कारण तो इतिहास प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासाइतकाच पवित्र इतिहास आहे.

मत्तय तेराव्या अध्यायात येशूच्या म्हणण्यानुसार, या घटना त्या आहेत ज्या संदेष्ट्यांनी पाहण्याची इच्छा धरली होती, आणि ज्यांना जाणण्याबद्दल शिष्य धन्य ठरले. ते शिष्य जगाच्या अंतकाळातील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे त्यांनी जे पाहिले आणि ऐकले त्याबद्दल धन्य आहेत. त्यांनी जे पाहिले आणि ऐकले ते येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश आहे; तोच संदेश सात गर्जनांच्या संदेशाद्वारेही दर्शविला जातो, आणि त्या सात गर्जना मिलराइट इतिहास तसेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात.

“1840-1844 या काळात देण्यात आलेले सर्व संदेश आता प्रभावीपणे प्रस्तुत केले गेले पाहिजेत, कारण असे अनेक लोक आहेत की ज्यांनी आपला मार्गदर्शक बिंदू गमावला आहे. हे संदेश सर्व चर्चसकडे पोहोचले पाहिजेत.”

“ख्रिस्त म्हणाला, ‘धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो की, अनेक संदेष्टे व नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जे पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा धरली, तरी त्यांनी त्या पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा धरली, तरी त्यांनी त्या ऐकल्या नाहीत’ [Matthew 13:16, 17]. धन्य आहेत ते डोळे ज्यांनी 1843 आणि 1844 मध्ये पाहिलेल्या गोष्टी पाहिल्या.”

“संदेश देण्यात आला आहे. आणि हा संदेश पुन्हा सांगण्यास कसलीही विलंबता होता कामा नये, कारण काळाची चिन्हे पूर्ण होत आहेत; समारोपाचे कार्य पूर्ण केले गेले पाहिजे. थोड्याच काळात एक महान कार्य केले जाईल. देवाच्या नियोजनानुसार लवकरच असा एक संदेश दिला जाईल की तो मोठ्या घोषात परिवर्तित होईल. मग दानियेल आपल्या भागात उभा राहील, आपली साक्ष देण्यासाठी.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

एलन व्हाईट यांनी त्या इतिहासाची ओळख, जो ख्रिस्ताने त्या इतिहासाप्रमाणे दर्शविला की जो पाहण्याची इच्छा धर्मी पुरुषांनी केली होती, 1840 ते 1844 या काळातील मिलराइटांच्या इतिहास म्हणून करून दिली आहे; आणि त्यानंतर त्या म्हणतात की “देवाच्या नियुक्तीने लवकरच असा एक संदेश दिला जाईल जो फुगत जाऊन मोठ्या हाकेत परिवर्तित होईल.” “मोठी हाक” ही तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याचे प्रतीक आहे, आणि जेव्हा तो संदेश दिला जाईल, तेव्हा तो अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती करील. अंतिम इशाऱ्याचा संदेश म्हणजे ते “संदेश” होत, जे “सर्व मंडळ्यांकडे जाणार” आहेत, आणि 1840-1844 पासून दिलेले सर्व “संदेश” आता प्रभावीपणे सादर केले जाणे आवश्यक आहे.

अल्फा आणि ओमेगा प्रारंभासह अंत दर्शवितात. एलेन व्हाईट असे म्हणतात की, “संदेश सर्व मंडळ्यांकडे जावयाचे आहेत,” आणि येशूने योहानाला सांगितले, “मी अल्फा आणि ओमेगा आहे, पहिला आणि शेवटचा: आणि, जे तू पाहतोस ते पुस्तकात लिही, आणि ते आशियातील सात मंडळ्यांकडे पाठव; इफिससकडे, आणि स्मुर्नाकडे, आणि पर्गमोसकडे, आणि थुआतीराकडे, आणि सार्डिसकडे, आणि फिलाडेल्फियाकडे, आणि लाओदिव्याकडे.”

इ.स. १८४० ते १८४४ पर्यंतचे संदेश हे मंडळ्यांकडे पाठविले जाणाऱ्या संदेशांचा एक भाग आहेत.